

ISSN 0976 – 9609 V-Vidyanagar

વર્ષ: ૨૫ || અંક: ૩ || માર્ચ ૨૦૨૩ || સંપાદક: દુઃખાંગ અંક: ૬૧૭

વ-વિદ્યાનગર

(Peer-Reviewed Magazine)

CHARUTAR VIDYA MANDAL

(Est: 1945)

Vallabh Vidyanagar-388120

www.vvidyanagar.in

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત નિબિની અરવિંદ એન્ડ ટી. વી. પટેલ આર્ટ્સ કોલેજ અને ગુજરાતી સાહિત્ય પરિષદ, અમદાવાદના સંયુક્ત ઉપક્રમે “માતૃભાષાનું મહત્વ” વિષય પર વ્યાખ્યાન યોજને વિશ્વ માતૃભાષા દિવસની ઉજવણી કરવામાં આવી હતી. કાર્યક્રમના અધ્યક્ષ સ્થાને કોલેજના આચાર્ય ડૉ. બી.એમ. પરમાર, વક્તા તરીકે જાણીતા સાહિત્યકાર અને ગુજરાતી વિભાગ સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટીના નિવૃત્ત પ્રોફેસર ડૉ. ભગીરથ બ્રતાલંદ, ગુજરાતી વિભાગના અધ્યક્ષ ડૉ. સાધના પટેલ, આર્ટ.ક્યુ.એ.સીના કન્વિનર ડૉ. કૌશલ કોટડિયા, મધ્યસ્થ સમિતિના ઉપપ્રમુખ ડૉ. મહેશ પરમાર, નિબિની પરિવારના સદસ્યો તથા વિદ્યાર્થીઓ મોટી સંખ્યામાં ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટીના ઈનોવેશન અને સ્ટાર્ટઅપ સેલના નેજા હેઠળ સ્કુડન્ટ સ્ટાર્ટઅપ ઈનોવેશન પોલીસી અંતર્ગત વિદ્યાર્થીઓમાં ઈનોવેશનની ભાવના વિકસે તથા ડિઝાઇન થિંકિંગના માધ્યમથી તે એક સફળ વ્યાવસાયિક બને અને જોબ સીકરમાંથી જોબ ગિવર બને એ હેતુને અનુલક્ષીને આ બુટ કેમ્પનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ બુટ કેમ્પના ઉદ્ઘાટન મ્રસંગે એન. વી. પટેલ કોલેજ ઓફ પ્રોર એન્ડ એપ્લાઈડ સાયન્સીસના આચાર્ય ડૉ. બાસુદેબ બક્ષી, એડીઆઈટી કોલેજના પ્રિન્સિપાલ તથા સીવીએમ યુઆઈએસસી એસએસઆઈપીના યુનિવર્સિટી કોઓર્ડિનેટર વિશાળ સિંધ તથા આઈસ્ટાર સંસ્થાના ડાયરેક્ટર ડૉ. કિરીટ પટેલ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા અને વિદ્યાર્થીઓનું ઉત્સાહવર્ધન કર્યું હતું આ બુટ કેમ્પના સંચાલન માટે અમદાવાદથી મેનેજમેન્ટ એક્સપર્ટ અને એસોસિયેટ પ્રોફેસર ડૉ. રિદ્ધિ આંબાવાલેને મેન્ટર તરીકે આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા.

તंत्री
ઉર્વિશ દ્વારા

પરામર્શન

નરેશ વેદ ● રાજેન્ડ્રસિહ જાડેજા
ભગીરથ બ્રહ્મભટ્ટ ● આર. પી. પટેલ

સંપાદન-સહાય

વિજય સુથાર ● હરીશ પારેખ

પ્રકાશક

ડૉ. એસ. જી. પટેલ
માનદ્દ મંત્રી, ચારુતર વિદ્યામંડળ
વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮ ૧૨૦

મુદ્રક

સીવીએમ પ્રેસ, વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮૧૨૦

વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિએ વિદ્યાનગરની વિભાવનાને મૂર્ત કરતું વિશાળ જ્ઞાનસંકુલ

પ્રાથમિક અને માધ્યમિક કક્ષાએ ગુજરાતી તથા અંગ્રેજ માધ્યમમાં શિક્ષણ સુવિધાઓ ● ઉચ્ચતર માધ્યમિક શિક્ષણસંકુલના વિજ્ઞાન, સામાન્ય, ગૃહવિજ્ઞાન પ્રવાહ ● ઉચ્ચ શિક્ષણ કેન્દ્રે વિનયન, વાણિજ્ય, વિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, યંત્રવિજ્ઞાન, ઈજનેરી વિજ્ઞાન, ઔષધ વિજ્ઞાન, લલિત કલાઓ ચિત્ર, સંગીત, નૃત્ય, શારીરિક શિક્ષણ, આયુર્વીજનાન, બાયોટેકનોલોજી, હોટેલ મેનેજમેન્ટ, ટુરિઝમ ટ્રાવેલના અભ્યાસક્રમને આવરી લેતી કોલેજ ઓફ બિજનેસ એન્ડ એડમિનિસ્ટ્રેશન, અંગ્રેજ ભાષાશિક્ષણ તથા માર્શિક્ષણ વ્યવસ્થાની કોલેજ ● અનુસ્નાતક કક્ષાએ વાણિજ્ય અને વ્યવસ્થાપન, વિજ્ઞાન, ઔષધવિજ્ઞાન, ગૃહવિજ્ઞાન, ઈજનેરી, દર્શનશાસ્ત્ર, અંગ્રેજ માર્શિક્ષણના અભ્યાસક્રમો ● વિવિધ વિદ્યાશાખાઓમાં વાપક સંશોધનની સુવિધાઓ ● કલા, વિજ્ઞાન અને માનવવિદ્યાઓના વિમર્શની ભૂમિકા રચી આપતી પુસ્તકો-સામાપ્તિક પ્રકાશનો ● વિવાદીય વાતાવરણને ધબક્તં રાખતી વિવિધ વ્યાખ્યાનમાળાઓ ● સર્જિઓ, સારસ્વતો, કર્મચારીઓના સન્માનની ઉજ્જવળ પરંપરા, રમતગમત કેન્દ્રે રાષ્ટ્રીય સ્પર્ધાઓનું યુવકોનુભૂત આયોજન ● પ્રાથમિકથી લઈ અનુસ્નાતક કક્ષાનાં વિદ્યાર્થી ભાઈબહેનો માટે છાત્રાલયો, અધ્યાપક નિવાસો તેમજ આચાર્ય નિવાસોની સુવિધાઓ ● સતત વિકાસની પરંપરામાં વલ્લભ વિદ્યાનગર ઉપરાંત ન્યુ વલ્લભ વિદ્યાનગર ટાઉનશીપમાં વિવિધ અભ્યાસક્રમોવાળી શિક્ષણસંસ્થાઓની સ્થાપના થતી રહી છે. ● રાજ્યની પ્રથમ મહિલા ઈજનેરી કોલેજ, સરદાર પટેલના જીવન અને કાર્ય માટે દેશની સર્વમ્રથમ સંશોધન સંસ્થા તેમજ સમગ્ર ગુજરાતમાં અંગ્રેજ માધ્યમની સ્નાતક કક્ષાની પત્રકારત્વ અને સમૂહ માધ્યમોની કોલેજ, ગુજરાતની યુવાપેઢીને સનદી સેવાઓમાં પ્રવેશ આપવા માટેની સીવીએમ આઈએએસ એકેડેમી ● કાયદાશાસ્ત્ર અને ન્યાપશાસ્ત્રની અનોખી કોલેજ ● ઈન્ટિરિયર ડીજાઇન અને આર્કિટેક્ચરની સ્કૂલ ઉપરાંત ફાઈન આર્ટ્સની ડિગ્રી કોલેજ.

અંકની છૂટક કિંમત : ₹ ૧૫/- રવાનગી ખર્ચ : ₹ ૧૦/- વાર્ષિક લવાજમ : ₹ ૧૫૦/-
વિદ્યાર્થી લવાજમ : ₹ ૧૦૦/- આજવન લવાજમ : ₹ ૧૫૦૦/-

વિ-વિદ્યાનગર

ચારુતર વિદ્યામંડળ પ્રકાશન

માર્ચ-૨૦૨૩

વર્ષ : ૨૫ અંક : ૩

સંખ્યા અંક : ૬૧૭

ISSN 0976-9609-V Vidyanagar

ચારુતર વિદ્યામંડળ

વલ્લભ વિદ્યાનગર-૩૮૮ ૧૨૦

સ્થાપના વર્ષ : ૧૯૪૫

અધ્યક્ષ

શ્રી ભીખુભાઈ બી. પટેલ

માનદ્દ મંત્રી

ડૉ. એસ. જી. પટેલ

માનદ્દ સહમંત્રીઓ

● શ્રી મેહુલ ડી. પટેલ

● શ્રી રમેશ સી.તલાટી ● શ્રી વી.એચ.પટેલ

વલ્લભ વિદ્યાનગરના આધુસ્થાપકો પૈકી એક ભાઈકાકાએ ઈ.સ. ૧૮૬૪માં આ વિદ્યાકેન્દ્ર ઉપરથી એક સામયિક પ્રકાશિત થાય જેમાં સાહિત્ય અને શિક્ષણ વિષયક સંસ્કારલક્ષી સામગ્રી રજૂ થાય અને ઉચ્ચ અભ્યાસ અર્થે આવતી ડિશોર-યુવાપેઢી એથી લાભાન્નિત થાય, વિદ્યાર્થીઓ અને અધ્યાપકો પણ એમાં સક્રિય રસ લેતા થાય એવી મનીધા પ્રગટ કરી હતી. ફલસ્વરૂપ ૧૮ નવેમ્બર ૧૮૬૪ના રોજ 'વલ્લભ વિદ્યાનગર' પાક્ષિકનો આરંભ થયો. પછીથી એ માસિક સ્વરૂપે 'વિદ્યાનગર' નામે પ્રગટ થતું રહ્યું. વિનામે એનો ગ્રીજો અવતાર થયો ત્યારથી પૂર્વ અધ્યક્ષ ડૉ. સી. એલ. પટેલની નિસબત અને ઉદારતાના ફળસ્વરૂપે તે નવપલ્લિવિત થયું, અને ઈ.સ. ૧૮૮૮થી નિયમિતપણે 'વિ-વિદ્યાનગર' એ નામથી પ્રકાશિત થતું રહ્યું છે.

વિ-વિદ્યાનગર

'વિ-વિદ્યાનગર' www-vvidyanagar.in
પર મૂકવામાં આવે છે. દેશ વિદેશના વાચકોને
પ્રતિભાવ જણાવવા વિનંતી.

આ માસની વિચાર-કણિકા

નાચ નાચું મારા નાથજી આગો,
રમતું મારા રામની.
લાલજી આગો લટકે ખેલું
શોભા વખાંશું શામની...મજરો
આઠે પહોર રામ આરાધું,
નિતનિત ખૂબી એમની,
સાચી જૂઠી તારે ચરણો આવી,
હવે કરી લ્યો, હેમની...મજરો
દાસી જીવણ

॥ પ્રાથમ્ય ॥	
એકાગ્રતા	૩
એસ.જી.પટેલ	
॥ આપણો વૈભવ અને વારસો ॥	૬
પદ્ય-વિભાગ	
દાસી જીવણ, મામાદશાનો ભાલકો	
॥ નવાં કાવ્યો ॥	૭
રણાંદ વી. પરમાર, પુષ્કરરાય જોશી, સાહિલ, દીમિ વધરાજાની 'શિવા'	
॥ આપણો વૈભવ અને વારસો ॥	૮
ગઘ-વિભાગ : નવીન કેળવણી એટલે ? નાનાભાઈ ભડુ	
॥ લધુકથા-૧ ॥ પીગળો ગુસ્સો	૧૦
ગિરિમા ધારેખાન	
॥ લધુકથા-૨ ॥ અણાવડત	૧૧
નસીમ બહુવાકર	
॥ ચિંતન ॥ જીવન જીવવાનો ક્રીમિયો	૧૨
હર્ષદ કે. દાદિયા	
॥ નિંબંધ ॥ મોસાળની મમતા	૧૪
પ્રવીષ ગઢવી	
॥ યોગ-વિશેષ ॥ જીવનમાં યોગનો મહિમા.....	૧૭
શીલા વ્યાસ	
॥ કારકિર્દી વિશેષ ॥ પ્રોફેસર બનવા UGC-NET પરીક્ષામાં કઈ રીતે ઉત્તીર્ણ થવું ?.....	૨૦
ભૌતિક પટેલ	
॥ અવલોકન ॥ એક વરસાદી રાત્રિની રહસ્યમય ઘટના: ગ્રહણરાત્રિ	૨૩
પ્રવીષભાઈ ભીખાભાઈ વળ્ણર	
॥ વ્યક્તિત્વ ॥	
ઉત્સવથેલો માણસ શ્રી હરીશ પટેલ	૨૫
પ્રીતમ લખલાણી	
॥ ઈતિહાસની આરસી ॥ દાંડીયાત્રાનો અહેવાલ	૨૮
મિહિર એમ. વોરા	
॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥ ...૬, ૮, ૧૦, ૧૩, ૨૪, ૨૭, ૩૦	

॥ ગ્રાથમ્ય ॥

એકાગ્રતા

એસ.જી.પટેલ

ધડ્ધીવાર આપણે કહીએ પણ છીએ કે પરીક્ષામાં અધરા મશ્શોના ઉત્તર તો મેં આપી દીધા પરંતુ આટલી નાની બાબતમાં હું ભૂલ કેવી રીતે કરી શકું છું ? આનું કારણ એ છે કે તે સમયે આપણું મન અશાંત હતું. મેં $2+2=4$ લખવાને બદલે $2+2=6$ લખી દીધું. મને બધી જ ખબર હોવા છતાં પણ તે સમયે ખબર નહીં મેં આવું કેવી રીતે લખી દીધું ! આ આપણી એકાગ્રતા-સાવધાનીની ઊંઘાપ બતાવે છે. તે સમયે આપણા મનમાં ચિંતા તથા તણાવ હતો. પરિણામે આપણાથી ભૂલ થઈ ગઈ.

પરીક્ષામાં સફળતા મેળવવા માટે એવું શીખવવામાં આવે છે કે, પરીક્ષાના એક-બે દિવસ પહેલાં આપણે હલકા-શાંત રહેવું જોઈએ, જેથી આપણે સારું પરિણામ મેળવી શકીએ. માન્યતાઓ પણ આપણે જ બાળકોની અંદર ઊભી કરીએ છીએ. જો બાળક શાંતિથી અભ્યાસ કરી રહ્યો હોય તો માતા-પિતા કહેશે કે કાલે તારી પરીક્ષા છે અને તું શાંતિથી બેઠો છે ! તને કોઈ ચિંતા નથી ? કારણ કે તેઓને ખૂબ ચિંતા છે. આ સમયે આપણે ચેક કરવું જોઈએ આપણે શું કરી રહ્યા છીએ ? જ્યારે કોઈપણ પરીક્ષા આપીએ છે ત્યારે સાથે સાથે સુરક્ષાની પણ આશા રાખીએ છીએ. જો આપણને એ વિચાર આવશે કે હું પરીક્ષામાં પાસ નહીં થાઉં તો ? આ વિચારની સાથે જ મનમાં ભય તથા તણાવ ઉત્પન્ન થશે.

વાસ્તવમાં આપણે પરીક્ષાનો કોઈપણ ડર ન રાખવો જોઈએ. આપણને જેટલું આવડે છે તે પ્રમાણે ધીરજપૂર્વક જવાબ આપવા જોઈએ. પછી ભય કઈ વાતનો લાગશે ? પરીક્ષા આખ્યા પછી આપણને પરિણામની ચિંતા થાય છે. ભવિષ્ય અંગે

ખોટા વિચારો કરવા એ નુકસાનકારક છે. અત્યારે આપણે વર્તમાનમાં છીએ તો ફક્ત ભણવા ઉપર જ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીશું તો આપણને કોઈ પણ બાબતનો તણાવ નહીં થઈ શકે.

આપણે એ જોવાનું છે કે કયા વિચારથી આપણને તણાવનો અનુભવ થાય છે ? જો મારું પેપર બરાબર નહીં જાય તો આગળ શું થશે ? જો મને સારી કોલેજમાં પ્રવેશ નહીં મળે તો મારું ભવિષ્ય કેવું હશે ? જો મનમાં આ પ્રકારના નકારાત્મક વિચારો આવશે તો ભણવામાં મન કેવી રીતે લાગશે ! જો આપણે વર્તમાનમાં જ રહેવાની આદત બનાવી દઈશું તો તે આપણને દરેક પ્રકારે મદદ કરશે. ધડ્ધીવાર આપણે અભ્યાસ કરવા બેસીએ છીએ, બધું વાંચી પણ લઈએ છીએ પરંતુ કેવી રીતે કરી શકીએ ? જો આપણે વિચારની જીવની અભ્યાસમાં જ વિચારતું હોય છે. આપણે આપણા મનને વર્તમાનમાં રાખવાની ટેવ જ નથી પાડી.

વિદ્યાર્થીઓની ફરિયાદ હોય છે કે અત્યાસમાં એકાગ્રતા જળવાતી નથી. મનને એકાગ્ર કરવું એ કોઈ એક દિવસમાં પ્રામ કરવાની વસ્તુ નથી. તેના માટે સૌથી પહેલા આપણે શીખવું પડશે કે સકારાત્મક વિચારો કેવી રીતે કરી શકીએ ? જો આપણે લાંબા સમયનો અભ્યાસ કરીશું તો મનમાં તણાવ ઉત્પન્ન જ નહીં થાય. મનમાં તણાવ ઉત્પન્ન થવાનું મુખ્ય કારણ એ હોય છે કે ભવિષ્યમાં જવવું. અસફળતાનો વિચાર આવવાથી જ આપણને ભયનો અનુભવ થાય છે.

એકાગ્રતા અને ધ્યાન એ બે એવા શબ્દો છે જેથી ધડ્ધીવાર તેમના અર્થમાં સમાનતાને કારણે મૂઽજવણ ઊભી થાય છે. જો કે, વાસ્તવિકતામાં બંને શબ્દો વચ્ચે તફાવત છે. મોટા ભાગના લોકો આ શબ્દો એકબીજાના બદલે વાપરતા હોય છે.

એકાગ્રતા શું છે ?

એકાગ્રતા એટલે કોઈપણ બાબતમાં ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવું (Concentrate) તે. ટૂંકમાં કહી શકાય કે એકાગ્રતામાં કોઈનું ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની કાર્યશક્તિ સામેલ છે. ‘વિદ્યાર્થીને એકાગ્રતા વિકસાવવાની જરૂર છે.’ વિદ્યાર્થીઓ માટે એકાગ્રતા ખૂબ મહત્વપૂર્ણ છે. દાખલા તરીકે, કોઈ પરીક્ષા પાસ કરવા માટે તમારે સારી રીતે અભ્યાસ કરવો પડશે, એવી સ્થિતિની કલ્પના કરો. જો તમે એકલા કામ પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરો તો તમે સારી રીતે અભ્યાસ કરી શકશો. જો તમે અન્ય લોકો દ્વારા વિચલિત થઈ ગયા હો તો તમારી આસપાસના અવાજો, અન્ય વિચારોને કારણે મૂળ વિષય બાબતે ધ્યાન આપવાનું મુશ્કેલ બને છે. તેથી ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની ક્ષમતા વિકસાવવી એ વિદ્યાર્થીઓ માટે અત્યંત ફાયદાકારક છે.

ક્યારેક ‘એકાગ્રતા’ શબ્દનો ઉપયોગ ‘કંઈક મળીને લાવવામાં આવે છે’ ના અર્થમાં થાય છે, જેમ કે ‘નગરમાં ઝોતોની એકાગ્રતા છે.’ બીજા શબ્દોમાં કહીએ, તો એકાગ્રતાનો અર્થ એ થાય છે કે, એક સાથે લાવવામાં અથવા ભેગા મળીને કાર્ય કરવું. ફિલસૂઝો કહે છે કે એકાગ્રતા ફક્ત ત્યારે જ શક્ય છે જ્યારે મન નિયંત્રિત થાય. એકાગ્રતા અને ધ્યાન વચ્ચે મુખ્ય ભેદ એ છે કે એકાગ્રતામાં વિચારોનો સમાવેશ થાય છે, જ્યારે ધ્યાનમાં વિચારોનો સમાવેશ થતો નથી.

ચિંતન શું છે ?

ચિંતન એ એવી પ્રક્રિયા છે જેના દ્વારા મનમાં જન્મેલા વિચારો નિયંત્રિત થાય છે. ફિલસૂઝીની યોગ પ્રણાલીના પ્રેક્ટિશનરો ધ્યાનની કેટલીક પદ્ધતિઓની ભલામણ કરે છે. તેઓ કહે છે કે આંખો અડવી બંધ કરી નાકના ટેરવા ઉપર લક્ષ્ય રાખવું જોઈએ.

ધ્યાનના નિષ્ણાતો જણાવે છે કે નિયત સમય માટે નિશ્ચિતતાની સ્થિતિને ધ્યાનમાં રાખીને ધ્યાન રાખવામાં આવે છે. યોગની પ્રક્રિયામાં નિશ્ચિત વિચારો વિકસાવવાથી આગળ વધવાનું છે.

શબ્દ ‘ધ્યાન’, ચિંતન વિષયક વાયામ અર્થસભર છે. શબ્દ ‘ધ્યાન’ લેટિન ‘meditari’ પરથી આવ્યો છે, જેનો અર્થ થાય છે: ‘ચિંતન કરવું’. તે જાણવું રસમદ છે કે આજકાલ ધ્યાનની તકનીકો પ્રચલિત થઈ રહી છે. બૌદ્ધવાદમાં ધ્યાન માટે ઘણી તકનીકોનો ઉપયોગ થાય છે. દરેક વ્યક્તિ મનની શાંતિ મેળવવા માટે પરવાનગી આપે છે. આમ, તમે અવલોકન કરી શકો છો કે એકાગ્રતા અને ધ્યાન વચ્ચે સ્પષ્ટ તફાવત છે. એક ચિંતે હાથમાંનું કામ પૂરું કરવાની વૃત્તિ એટલે એકાગ્રતા. તેના માટે તહીનતા શબ્દ પ્રયોગ શકાય.

એકાગ્રતા વધારવા માટેની કસરતો

અહીં આપેલી કેટલીક કસરતો નિયમિત કરવાથી તમારા મનની ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની શક્તિમાં અસાધારણ વધારો થઈ શકે છે.

એક અદ્ભુત વાસ્તવિકતા એ છે કે આપણું મન આપણે જે બાબત ઉપર કેન્દ્રિત કરવા ઈશ્ચતા હોઈએ છીએ તેના કરતાં બીજી નકામી બાબતો ઉપર સહેલાઈથી કેન્દ્રિત થઈ જાય છે. દા.ત. વિદ્યાર્થીને અભ્યાસમાં ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવા પ્રયત્ન કે મહેનત કરવી પડે છે, જ્યારે એ સમયે બીજા ફાલતુ વિચારોમાં મન ખૂબ જ સહેલાઈથી આપમેળે પરોવાઈ જાય છે અને તે પણ ક્યારેક લાંબા સમય સુધી !! મનનો આ સ્વભાવ છે, પણ તમે જો તમારી માનસિક શક્તિઓ ખીલવવા ઈશ્ચતા હો તો તે સ્વભાવ બદલવો જ પડશે. આ સ્વભાવ બદલી પણ શકાય છે. સારી એકાગ્રતા માટે મનની હળવાશ, એક સમયે એક જ બાબતમાં ધ્યાન, જે તે બાબતમાં તમારો રસ અને તેની અગ્રીમતા (Priority) મૂળભૂત જરૂરિયાત છે. આ ઉપરાંત

અહીં આપેલી કેટલીક કસરતો નિયમિત કરવાથી તમારા મનની ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવની શક્તિમાં અસાધારણ વધારો થઈ શકે છે. સેકુંડ કાંટાવાળી એક ઘડિયાળ લો. (મોટી હોય તો વધુ સારુ) હવે તમારું ધ્યાન સેકન્ડના કાંટા ઉપર સ્થિર કરો. બસ તેની ગતિ સિવાય બીજો કોઈ વિચાર નાહિ. મનમાં બીજા વિચારો આવે તો મનને પાછું પકડીને સેકુંડ કાંટાની ગતિ ઉપર લાવો. બરાબર આ બે મિનિટ માટે ધ્યાન કરવાનો પ્રયત્ન કરો. રોજ પાંચથી દસ વાર આ કસરત કરો. ધીમે ધીમે તમારી એકાગ્રતા વધશે. તેનાથી એક ડગલું આગળ - આ ઘડિયાળ ટી.વી.ના પડદા આગળ રાખો અને ખાસ કરીને જાહેરાતો ચાલતી હોય ત્યારે ટી.વી.નો અવાજ બંધ કરો અને ધ્યાન સેકન્ડના કાંટાની ગતિ પર સ્થિર કરો. બરાબર બે મિનિટ ટી.વી.ના પડદા પર ઝડપથી બદલાતા ચિત્રોને લઈને ધ્યાન વિચલિત થાય તો ફરીથી ધ્યાન કાંટા પર લાવો. અમુક દિવસોના મહાવરા પછી તમને લાગે કે તમારી એકાગ્રતા બે થી પાંચ મિનિટ જેટલી વધી ગઈ છે તો હવે આગળ વધો. સેકુંડ કાંટાવાળી ઘડિયાળ બાંધો અને તમારું અરધું ધ્યાન સતત ગતિશીલ એવા કાંટા ઉપર અને બાકીનું ધ્યાન હાથ ઉપર રાખવાની કોશિશ કરો. થોડા મહાવરા

પછી સેકુંડ કાંટાના પ્રત્યેક હલનયલન સાથે મનમાં ૨, ૪, ૬, ૮, ૧૦, ૮, ૬, ૪, ૨, ૪, ૬ એમ ગણતા જાવ. આ મહાવરાથી તમારું મન એક સાથે એક કરતાં વધુ બાબતો પર ધ્યાન રાખવા કેળવાશે. વાંચન કરતી વખતે તમારું ધ્યાન વાંચવાની સાથે શાસોશ્વાસની ક્રિયાને લઈને થતા પેટના હલનયલન પર રાખવાની કોશિશ કરો. રોજ આ પ્રકારનો મહાવરો કરવાથી વાંચતાં વાંચતા બીજા વિચારોએ ચઢી જવાની સમર્યાસાં ઘણો ફાયદો થશે. હાથમાં પેન્સિલ કે પેન લો. મનમાં ‘ફોક્સ’ એવો આદેશ આપીને તેના પર ધ્યાન કેન્દ્રિત કરવાની કોશિશ કરો. પેન કે પેન્સિલ તમને સ્પષ્ટ અને તેજસ્વી લાગવા માર્ગ ત્યારે “રીલેક્સ” એવો આદેશ આપીને તેના પરથી ધ્યાન હટાવો. ફરી પાછું ‘ફોક્સ’ અને પછી ‘રીલેક્સ’. બસ આ ક્રિયા દસ બાર વાર કરો. આ રીતે ધીમે ધીમે તમારી સક્રિય ધ્યાન આપવાની શક્તિ વધશે.

માનદુ મંત્રી,
ચારુતર વિદ્યામંડળ, વલ્લભ વિદ્યાનગર,
ફોન (૦૨૬૮૨)૨૩૮૪૦૦
Email:sgpatel1948@gmail.com

**સફળ વ્યક્તિઓ કોઈ અલગ કામ નથી કરતા,
એમની કામ કરવાની રીત અને વિચારવાની પદ્ધતિ અલગ હોય છે.**

**ક્યારેક નસીબ પર, વિશ્વાસ પર થાકી ગયા હોય તો
પોતાના પર વિશ્વાસ કરી જોજો**

**જે લોકો તમને પસંદ નથી કરતા તેની સામે હંમેશા ખુશ રહ્યો
કારણ કે તમારી ખુશી એ વ્યક્તિઓને ખતમ કરી નાખશો.**

॥ वैभव-वारसो पद्य विभाग ॥

आंभ उथाडो आमनी

दासी ज्वाण

मજरो मारो मानी लियो,
हुं नोकर तारा नामनी.
ओणें आवी उगारी लेजो, ज्वालन गोकुण गामनी,
संत ओधारण सामणा वाला,
कर जोडी कहुं कामनी.. मजरो
नाच नाचुं मारा नाथलु आगें, रमतुं मारा रामनी.
लालचु आगें लटके खेलुं शोभा वजाहुं शामनी...मजरो
आठे पहोर राम आराधुं, नितनित खूबी अमनी,
साची जूडी तारे चरणे आवी,
हवे करी ल्यो, हेमनी..मजरो
दासी ज्वाण भीम प्रताप, जेम कहावो तेमनी,
सामुं जुओ सामणा वाला, आंभ उथाडो आमनी...
मजरो मानी लियो.

मेली दे ममता

मामादशानो बालको

तुझ विना ज्वाडो नंदि जाय रे,
सांईको लेद न पायो,
छोडी दे ममता, ममताने मारो रे,
मेली दे ममता
दिल दरियामें झुबकी दीधी, भिंया,
तेरे रे करम में शंखला,
मोती कां सेतुं पावे ?...मेली दे ममता.
आ रे कायामां बागबगीया, भिंया,
नंदि रे झूलन केरी बास रे भमरा,
आने लुभायो.....मेली दे ममता.
नव नव रंग की बारी बनी हे, भिंया
नंदि रे ज्वन केरी आस,
कया भरने का धोखा ? .. मेली दे ममता.
कर कर बंदगी, आ पल ना'वे भिंया,
कहेत मामादशानो बालको
मनभो वारी वारी ना'वे....मेली दे ममता.

॥ विद्यावृत्त ॥

आઈस्टार कोलेजना पर्यावरण विभाग द्वारा नળ
सरोवर पक्षी अभ्यारण्यनी मुलाकात : चारुतर
विद्यामंडण संचालित अने सीवीअम युनिवर्सिटीनी
घटक संस्था आઈस्टार कोलेजना पर्यावरण विभाग
द्वारा ता. २६ डिसेम्बरना रोज गुजरात राज्यना
प्रथम रामसर साईट नળ सरोवर पक्षी अभ्यारण्य
भाते एक छिवसीय शैक्षणिक प्रवास योजायो हतो.
आઈस्टार संस्थाना पर्यावरण विभागना हेठ
डो. हिरेन सोनीना मार्गदर्शन हेठल योजायेल आ
शैक्षणिक प्रवासमां आઈस्टार कोलेजना पर्यावरण
विभागना फेकल्टी डो. धृति पटेल अने पीएच.डी.
संशोधक हिरेन घौषधीये जलप्लावित विस्तारनी
जैविक तंत्रमां उपयोगिता, पोषणाकरीमां भहत्व,
पर्यावरण संरक्षण अने तेनु संवर्धन जेवा महत्वनां
पासांओ विशे आशरे ४० जेटला विद्यार्थीओने
पूरतुं मार्गदर्शन पूरुं पाइयुं हतुं. वधुमां, आ
विस्तारना पाणी अने माटीना भौतिक, रासायणिक

अने जैविक गुणधर्मो विशे पश विद्यार्थीओने वैज्ञानिक
रीते पूरती समज आपवामां आवी हती. जेमां
पाणी अने माटीना प्रकारो, पारदर्शकता,
प्रोडक्टिविटी, बायोलोजिकल ओक्सिजन डिमान्ड,
डीसोल्व ओक्सिजन, पीएच अने ईलेक्ट्रिकल
कन्डक्टिविटी जेवा विविध गुणधर्मोनो अभ्यास
करवामां आव्यो हतो. आ प्रवास दरभ्यान सौ
विद्यार्थीओने नળ सरोवर पक्षी अभ्यारण्यमां शियाणा
दरभ्यान आवता विविध प्रकारना यायावर पक्षीओ
जेवा के सी गल्स, स्टिन्ट, ल्होवर, स्नाईप, मार्श
हेरियर, ब्लेक टेईल गोडवीट, कोमन फूट, पर्पल
मुरहेन अने डेमोइजल केन वगेरे बताववामां आव्या
हता. विद्यार्थीओमां पर्यावरण विशे ज्ञागृति
डेणववाना उद्देश हेठल योजायेल आ शैक्षणिक प्रवासनी
सङ्गता बदल आઈस्टार संस्थाना डायरेक्टर डो. किरीट
पटेल अने कोलेज संयोजक डो. जगर पटेल सौ
फेकल्टी अने विद्यार्थीओने हार्दिक अभिनन्दन पाठ्या
हता.

॥ નવાં કાવ્યો ॥

ગુજરાતી

રણાધોડ વી. પરમાર

શૂન્યનો સંગાથ લઈને ક્યાં જશું ?
વાદળોના મહેલમાં જઈને વસું ?
આપી આપીને દીધી તાજી મને
હાથ ચચળાવ્યો છતાં મોજે હસું ?
ભીમનાં પગલાં અમે જોયાં નથી,
છોડીને રસ્તો હવે હું ક્યાં ખસું ?
આંકડાની વાત માંડે ને પૂરું,
શૂન્યને ભાગ્યા પદ્ધી પ્રેમે ધસું.
એક મીઠું મારું પણ માંડો ભલા,
પૂંઠે નહીં તો મોખરે પાડો કશું.

૧૬૭૮/૨, સેક્ટર-૨/ડી,
ગાંધીનગર (મો) ૯૪૨૮૮૬૭૧૭૮

ગુજરાતી

સાહિલ

આઉટ નથી થયો હું - ના ઈન થઈ ગયો છું
હર લિન્ક સાથે તોયે લોગીન થઈ ગયો છું
એ જન્મે એ જ ઘડીએ કીધી છે દૂધ પીતી
હું મારી કામનાનું કોફિન થઈ ગયો છું
ગંતવ્ય સ્થાને કયારે ખોંચીશ રામ જાણે
હું તો ખડી ગયેલું એન્જિન થઈ ગયો છું.
તારા સ્મરણની સી.ડી. છે પારાવાર કિન્તુ
મૌસમના લીધે કાળોધન સ્કીન થઈ ગયો છું.
અમૃતના કુંભ જેવો લાગું છું એટલે તો
મજદૂર દંપતીનું ટિફિન થઈ ગયો છું.
સરખાવું કેમ મુજને ના મોર-પીછે સાથે
બાળકની બાબરીની રિબીન થઈ ગયો છું.
ધસમસતી ટ્રેનમાંથી દેખાતા દશ્ય જેવો
લોકોની માટે 'સાહિલ' હું સીન થઈ ગયો છું.

નીધા-૩/૧૫, દયાનંદ નગર,
રાજકોટ-૩૬૦૦૦૨, (મો) ૯૪૨૮૭ ૫૦૦૬૮

વાણી

પુષ્કરરાય જોધી

શે વેડફ્લી વાણી ?
ધોન્ધાટો ને ભાગ-દોડમાં
સૌની એક કહાણી...
પળ-પળ રંગ બદલતી દુનિયા
શતરંજ શી છે ચાલ,
આજ ઊજવો રંગો-ચંગો
ઊગશે કેવી કાલ ?
કોને કહેવી દિલની વાતો
ધ્રમર ધ્રમર-ધાણી...
યંત્રો ભેણો યંત્ર થૈયો
થઈ જ્યો ચક્કર-ધ્રમર,
મરવાની યે ક્યાં છે વેળા,
માથે દુઃખના હુંગર,
આતમના ઊડા ફૂવે
ખૂટી છે સરવાણી....

૪૭૮, ગુજરાત હાઉસિંગ બોર્ડ,
કષાકોટ પાટિયા, કાલાવડ રોડ,
રાજકોટ-૩૬૦૦૦૪, (મો) ૯૮૨૫૧૬૫૧૬૪

નથી સમજ્યા

દીપિ વધરાજાની 'શિવા'

નથી સમજ્યા, અભયનું હોય બાનાખત, નથી સમજ્યા,
તમે સામાટ, ભયનાં લખલખાંની ગત નથી સમજ્યા.
તમે અકબર, દીબાદતમાં રહેલું સત નથી સમજ્યા,
તમે તાનારીરીની મૃત્યુ સંગ સંગત નથી સમજ્યા.
તમે સાધ્યું નહીં બ્રહ્માંડને બસ એટલા માટે,
તમે આરાધના-આરાધનું અંગત નથી સમજ્યા.
કમાડો જેટલાં કરશો, અરીસા એટલા મળશે,
તમે અકબર, હજુ ઈતિહાસની આદત નથી સમજ્યા.
અમે તાનારીરી ખોયાં, તમે અફસોસ એકાદો,
તમે તો ન્યાય ક્યાં ભૂલો પડ્યો, અલબત્ત નથી સમજ્યા.
'શિવા', દીપક અને મલહાર કે' તાનારીરીના સમ,
અમે અકબર, હજુ પણ આપની હસરત નથી સમજ્યા.

(મો) ૯૮૧૩૭૦૧૧૭૦

॥ વૈભવ-વારસો ગદ્ય વિભાગ ॥

નવીન કેળવણી એટલે ?

નાનાભાઈ ભંડ

આપણે હમજાં હમજાં નવીન કેળવણી અને કેળવણીની નવીન દણિની વાતો કરીએ છીએ, અને છાત્રાલયના ગૃહપતિમાં આ નવીન દણિ આવે એવી અપેક્ષા પણ રાખીએ છીએ. આપણે આ નવીન કેળવણીનાં લક્ષણો તપાસીએ.

નવીન કેળવણીનું એક લક્ષણ એ કે તે વિદ્યાર્થી-પ્રધાન છે. આપણી ઘડી શાળાઓ હજ આજે વિષય-પ્રધાન છે. આપણી શાળાઓમાં પરંપરાર્થી ચાલ્યા આવતા વિષયો વિદ્યાર્થીને રૂચે, ન રૂચે તો પણ ભણવા જ પડે છે, અને તે તે વિષયોના સારા અભ્યાસ ગ્રેજ્યુએટોને આપણે શિક્ષકો પસંદ કરીએ છીએ. શાળાના વિષયો વિદ્યાર્થી માટે છે - પણ વિદ્યાર્થી વિષયો માટે નથી, એ વસ્તુ આપણા લક્ષમાં હોત, તો તો આજે આપણે વિષયના જાણકારને શોધીએ છીએ તેમ વિદ્યાર્થીના જાણકારને શોધતા હોત. નવીનચંદ્રને સંસ્કૃત શીખવવું હોય, તો શિક્ષકને જેમ, સંસ્કૃતનું જ્ઞાન જોઈએ તેમ જ નવીનચંદ્રનું પણ જ્ઞાન જોઈએ. પણ આપણી નજર પર આ વાત નથી.

આપણી શાળાઓની માફક જ આપણાં છાત્રાલયો પણ વિષય-પ્રધાન છે. વિદ્યાર્થી-પ્રધાન નથી. આપણા ગૃહપતિઓની લાયકાતમાં વિદ્યાર્થીને ઓળખવાની શક્તિનો સમાસ ક્રયાં છે? છાત્રાલયનો કોઈર ચલાવી દઈએ, વિદ્યાર્થીઓને ઘરના પાઠો ફક્કડ કરાવી દઈએ, ને સેકેટરીને રાજ રાખી શકીએ, તો પછી વિદ્યાર્થીને ઓળખીએ છીએ કે નથી ઓળખતા એ કોણ જુએ છે? આપણાં છાત્રાલયોમાં કેન્દ્ર સ્થાને આપણે ગૃહપતિઓ, કેન્દ્રસ્થાને સેકેટરી, કેન્દ્રસ્થાને રસોયો, કેન્દ્રસ્થાને ધર્મશિક્ષણ, કેન્દ્રસ્થાને

સમયપત્રક, કેન્દ્રસ્થાને વાર્ષિક મેળાવડો, કેન્દ્રસ્થાને આપણી શિસ્ત, નહિ કે કેન્દ્રસ્થાને વિદ્યાર્થી. છાત્રાલયનું ખુદ અસ્તિત્વ વિદ્યાર્થીઓની કેળવણી માટે છે. જો તેને માટે તે ઊસું થાય છે, તો તેને જ કાં આપણે હડસેલી પાડીએ? છાત્રાલયના આખા વિચારમાં અને વ્યવહારમાં વિદ્યાર્થીને કેન્દ્રસ્થાન પર મૂકવો જોઈએ, અને આપણે બધાએ એની આસપાસ ગોડવાઈ જવું જોઈએ.

આથી કોઈ એમ માની ન લે કે છાત્રાલયમાં વિદ્યાર્થી કરે તે જ થાય, અને વિદ્યાર્થીઓ જ છાત્રાલયમાં માતેલા થઈને ફરે, વિદ્યાર્થી કેન્દ્રસ્થાને એટલે આપણે તેનો અને તેના માનસનો વિચાર પહેલાં કરવો. આપણે ગૃહપતિઓ છાત્રાલયમાં જે જે કરીએ કે વિચારીએ તે ખુદ વિદ્યાર્થી ઉપર શું પરિણામ લાવશે, વિદ્યાર્થીના અંતરને સારી વસ્તુ તરફ કેટલું અભિમુખ કરશે, તેની શક્તિમાં કેટલો વધારો કરશે, તેના જીવનમાં કેટલું જડાઈ જશે, વગેરેનો વિચાર કરીએ તો બસ છે. આજે તો આપણને સારું લાગ્યું માટે વિદ્યાર્થીને સારું લાગવું જ જોઈએ એમ માનીને આપણે ચાલીએ છીએ, અને વિદ્યાર્થીનો વિચાર સરખો કરતા નથી. આથી ખરી રીતે આજે વિદ્યાર્થી શાળામાં કે છાત્રાલયમાં કેળવણી મેળવે છે. તેના કરતાં બહારથી વધારે મેળવે છે અને શાળા-છાત્રાલયોમાંથી છૂટીને હાશ કરે છે.

આની સાથે ગાઢ સંબંધ ધરાવતું નવીન કેળવણીનું બીજું લક્ષણ એ છે કે તેમાં વિદ્યાર્થીના વ્યક્તિત્વનો આદર હોય છે. વિદ્યાર્થી એક મીથાનું પૂતળું કે કોરો કાગળ નથી અથવા તો જેમ વાળવા ધારીએ તેમ વાળી શકાય તેવો પાતળો છોડ નથી. એ એક સ્વતંત્ર આત્મા છે. જીવતું ગ્રાસી છે અને તેને પોતાના વિકાસના ખાસ નિયમો છે દરેક વિદ્યાર્થી અનંત શક્તિઓને લઈને અવતરે છે અને

પોતાની અમુક ચોક્કસ રીતે આગળ વધે છે. વિદ્યાર્થીના આ વ્યક્તિત્વનો વિચાર આપણી શાળાઓમાં તેમજ છાત્રાલયોમાં કર્યાં છે? આપણાં છાત્રાલયો તો સિપાઈઓની બરાકો છે એક જ સમયપત્રક, એક જ પોશાક, એક જ શિસ્ત, એક જ તાલીમ - ભધાને માટે એક જ જાતની લશકરી ગોડવણ. જુદાં જુદાં વ્યક્તિત્વવાળા વિદ્યાર્થીઓને આપણી શાળાઓ એક જ બીબામાં ઉતારે છે. તેમ છાત્રાલયો પણ ઉતારવા

મથે છે. આથી વ્યક્તિત્વનો છ્રાસ થાય છે. માણસમાં જે કાંઈ માણસાઈ કે જોમ છે એ તો આ વ્યક્તિત્વનું છે. વિદ્યાર્થીઓના વ્યક્તિત્વને કચરી નાખી ફિક્કા પોચા નામદારોને ઉત્પન્ન કરવા, તેના કરતાં શાળા-છાત્રાલયો બંધ કરીને ગમે તેવા જંગલી પણ વ્યક્તિત્વની છાપવાળા મદ્દાને ઉભા થવા દેવા એ યોગ્ય નથી?

(‘અરધી સદીની વાચનયાત્રા’માંથી સાભાર)

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

સી.વી.એમ.યુનિવર્સિટીની એ.ડી.આઈ.ટી. કોલેજમાં રાજ્ય કક્ષાના ‘આજાદી કા અમૃત મહોત્સવ-હેકાથોન ૨૦૨૨’ ના ગ્રાન્ડ ફિનાલેનું આયોજન :

માનનીય મુખ્યમંત્રીશ્રી, ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા આજાદી કા અમૃત મહોત્સવ હેકાથોન-૨૦૨૨ સ્પર્ધા ખુલ્લી મુકવામાં આવેલ હતી. આ સ્પર્ધાના રાજ્યના સરકારી વિભાગો, કચેરીઓ અને ઉદ્યોગો તરફથી ૭૮૩ જેટલા પ્રોબ્લેમ્સ સ્ટેટમેન્ટ આપવામાં આવ્યા હતા. જે પૈકી સરકારશીના વિવિધ વિભાગોના ૧૫૨, સરકારી કચેરીઓના ૪૮૮ અને ઉદ્યોગોના ૧૪૨ પ્રોબ્લેમ સ્ટેટમેન્ટ મળ્યા હતા. હેકાથોન ૨૦૨૨ માં ઉપર્યુક્ત ટીમે રજિસ્ટ્રેશન, ૨૮૪૬ ટીમે પ્રોબ્લેમ સ્ટેટમેન્ટ સિલેક્શન અને ૨૦૮૮ ટીમે સારાંશ સબમિટ કરેલ હતો.

આ સંદર્ભ અનુસાર ટેકનિકલ શિક્ષણ વિભાગ, ડાયરેક્ટર ઓફ ટેકનિકલ એજયુકેશન, ગુજરાત નોલેજ સોસાયટી, અને SSIP અંતર્ગત તા.૧૦-૧૨ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૨૩ ના રોજ રાજ્ય સ્તરની આજાદી કા અમૃત મહોત્સવ હેકાથોન-૨૦૨૨નો ગ્રાન્ડ ફિનાલે વલ્લભ વિદ્યાનગરની

સી.વી.એમ. યુનિવર્સિટીની ન્યૂ વિદ્યાનગર સ્થિત એ.ડી.આઈ.ટી. એન્જિનિયરિંગ કોલેજ ખાતે યોજાઈ ગઈ.

ઇવેન્ટ કો-ઓર્ડિનેટર ડૉ. દ્વારા ભાગ આપેલી માહિતી અનુસાર એ.ડી.આઈ.ટી. પ્રેન્સિપાલ ડૉ. વિશાલ સિંઘના માર્ગદર્શન હેઠળ યોજાયેલ આ ગ્રાન્ડ ફિનાલેમાં આશરે ૪૮ જેટલી ટીમોએ ભાગ લીધો. સ્પર્ધા માટે ૨૨૮ જેટલા વિદ્યાર્થીઓ, ૪૮ મેન્ટર્સ તથા ૧૫ જેટલા જ્યુરી મેભર, ઇવેલ્યુએટર્સ અને ઇન્ડસ્ટ્રી એક્સપર્ટ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. ભાગ લેનાર ટીમો સંબંધિત ઉદ્દેશ્યોની અધ્યક્ષ ટીમ વર્ક કરીને તકનીકી કુશળતા, વૈચારિક ક્ષમતા, ટીમ કૌશલ્ય, સ્ટાર્ટઅપ ક્ષમતાથી વિવિધ પ્રોબ્લેમ સ્ટેટમેન્ટ્સના હાઉન્ડર/સોફ્ટવેર આધારિત સોલ્યુશન રજૂ કર્યા હતા. આ ફિનાલે તારીખ ૧૦ ફેબ્રુઆરીના સવારે ૮ કલાકે શરૂ થઈ અને તારીખ ૧૧ ફેબ્રુઆરીના સાંજે ૫ કલાક સુધી સતત ઉદ્ઘાટન કરાયેલ હતી.

સમગ્રે કાર્યક્રમના આયોજન અંગે સીવીએમ યુનિવર્સિટીના પ્રેસિડેન્ટ માનનીય શ્રી ભીખુભાઈ પટેલ તથા હોદેદારોએ અભિનંદન સાથે શુભેચ્છાઓ પાઠવી હતી.

॥ લઘુકથા-૧ ॥

પીગળતો ગુસ્સો

ગિરિમા ઘારેખાન

રોશની અને રવિ વચ્ચે અવારનવાર ચાલ્યા કરતી ‘તુ તુ મૈ મૈ’ આજે પરાકાણાએ પહોંચી હતી. રવિ એના ગુસ્સાને કાબૂમાં રાખી શક્યો ન હતો અને એલફેલ બોલવા માંડ્યો હતો. હુંમેશા સમસમીને બેસી જતી કે પછી રીને હલકી થઈ જતી રોશનીની જ્ઞાન પણ આજે બેફામ બોલવા માંડી હતી. આજે તો એના મગજમાં એ જ વિચારો હતા - કાયમ મારે જ શું કામ સાંભળવાનું? હું બોલતી નથી એટલે એનો પાવર વધતો જાય છે. એને ગુસ્સો આવે તો હું માણસ નથી? બહુ થયું. હવે તો સાંભળવું જ નથી.’

રોશનીનું આ નવું સ્વરૂપ રવિ પચાવી ન શક્યો અને એનો હાથ ઊપડી ગયો. તમાચો માર્યા પછી એ પોતે પણ રોશની જેટલો જ ઉધાઈ ગયો અને બેડ્રમમાં સૂવા જતો રહ્યો.

રવિના ગયા પછી રોશનીએ બેગ ઉતારી અને પોતાનાં કપડાં ભર્યા. એનું માયું ગુસ્સાથી ફાટફાટ થતું હતું અને મગજમાં વિચારોનો જવાણમુખી ઉકળતો હતો, ‘સવાર પડે એટલે

નીકળી જ જઈશ. રવિ સમજે છે શું એના મનમાં? મારે જ કાયમ એનો ગુસ્સો સહન કરી લેવાનો એમ? એમ એ હાથ કેવી રીતે ઉપારી શકે? હવે તો રહેવું જ નથી એની સાથે. આમ તો મારા વિના એક મિનિટ પણ ચાલતું નથી. હવે એકલા રહેવાનું આવશે એટલે ખબર પડશે. મારે શું? જે કરવું હોય એ કરશે. મારે એ માણસ સાથે સંબંધ જ નથી રાખવો.’

રોશનીએ નક્કી કર્યું કે રાત્રે એ બહાર સોઝા ઉપર જ સૂઈ જશે. એ એમના રૂમમાં ઓશીકું લેવા ગઈ. રોજ રવિનાં નસકોરાંના અવાજથી ભરાઈ જતો એમનો રૂમ આજે શાંતિ ઓઢીને સૂતો હતો. રોશનીને નવાઈ લાગી. માનવ તો આંખ બંધ કરે અને એના નસકોરાં ચાલુ થઈ જાય. આજે શું થયું? કંઈ...? એના હદયના ધબકારા વધી ગયા. એ.સી.ની ઠંડકમાં પણ શરીરે પરસેવો વળી ગયો. એ ધીમેથી રવિ પાસે ગઈ અને એની છાતી ઉપર હાથ મૂક્યો. રવિ જાણે એની જ રાઇ જોતો હતો. એણે આંખ ખોલી અને આંસુ ભરેલી આંખે રોશની સામે જોઈ રહ્યો.

૧૦, ઈશાન બંગલોઝ, સુરધારા-સતાધાર રોડ,
થલતેજ, અમદાવાદ-૩૮૦૦૫૪
(મો) ૮૮૮૦૨૦૫૮૦૮

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

આઈસ્ટાર કોલેજના પર્યાવરણ વિભાગના વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા સ્પેરી સંસ્થાની મુલાકાત : ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત અને સીવીએમ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થા આઈસ્ટારના પર્યાવરણ વિભાગ દ્વારા વલ્લભ વિદ્યાનગર સ્થિત સરદાર પટેલ રિન્યુએબલ અનર્જી રિસર્ચ ઇન્સ્ટિટ્યુટ (સ્પેરી) દ્વારા આયોજિત ઓપન હાઉસ ખાતે એક દિવસીય શૈક્ષણિક મુલાકાતનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આઈસ્ટાર સંસ્થાના પર્યાવરણ વિભાગના હેડ ડો. હિરેન સોનીના માર્ગદર્શન હેઠળ અને ફેકલ્ટી ડો. ધૂતિ પટેલના નેતૃત્વ હેઠળ પર્યાવરણ વિભાગના અનુસ્નાતક કક્ષાના દ્વિતીય સેમિસ્ટરના વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લીધો હતો. આ મુલાકાત દરમ્યાન સ્પેરીના સંશોધન વિભાગના વૈજ્ઞાનિકો તથા શોધ એકમના સમગ્ર સ્ટાફ સભ્યોએ સ્પેરીની કામગીરી તેમજ નવીનીકરણીય ઊર્જાને લગતા વિવિધ ઉપકરણો અને તકનીકો વિશે વિદ્યાર્થીઓને પૂરતું માર્ગદર્શન પૂરું પાડ્યું હતું. આ ઓપન હાઉસમાં સૌ વિદ્યાર્થીઓએ વિવિધ તકનીકો જેવી કે બાયોમાસ કુક સ્ટાબ, મુવેબલ કુડ કટર, બાયોમાસ પ્રાયર, ગેસિફિકેશન સિસ્ટમ, બાયોડીઝલ, બાયોગેસ પ્રોડક્શન, એર લિટિંગ કલેક્ટર, બાયોમિથેનેશન, સોલાર ટનલ પ્રાયર, પાયરોલિસિસ, ડિસ્ટિલેશન સિસ્ટમ વગેરે જેવા ઉપયોગી ઉપકરણોનો અભ્યાસ કર્યો હતો અને પર્યાવરણ વિભાગના ફેકલ્ટી તેમજ વિદ્યાર્થીઓને હાર્દિક અભિનંદન પાઠ્યા હતા.

॥ લઘુકથા-૨ ॥

અણાઆવડત

નસીમ મહુવાકર

આરવની અકળામણ એના મોં પર તરવરી રહી. એણે કોણિશ કરી પણ એનાથી સીટ પુશબેક ન થઈ. હું સમજી ગઈ. આગળ જે બન્યું એના કારણે એ મને કહેતાં અચકાતો હતો. આજની કુલ્લક ઘટનાઓ એની અણાઆવડત છતી કરતી હતી. સાવ નાની બાબતોમાં પાછો પડતો આ છોકરો કેવી રીતે સામનો કરશે આ જગતનો? મારા ભાવ ચીડ અને નિરાશા વચ્ચે જોવાં ખાઈ રહ્યા.

અમે બહારગામ જઈ રહ્યા હતા. પ્રાઈવેટ બસમાં અમારું રિઝર્વેશન, છતાં એ ચડ્યો નહિ ત્યાં સુધી બેચેન રહ્યો. ભીડ હળવી થતાં મેં એને આગળ મોકલેલો. સામાન સાથે હું સીટ પાસે પહોંચી ત્યારે આરવ પાછળની ખાલી સીટ પર અને અમારી જગ્યાએ બીજો છોકરો. મારી નજરના પ્રશ્નાર્થના પ્રત્યુત્તરમાં માત્ર આરવના ખભા ઊંચા થયેલા. પેલા છોકરાને એની જગ્યા પર જવા મારે કહેવું પડ્યું. આરવને વિન્દો સીટ પર બેસાડ્યો. એના પગને નડતી એની બેગને મારે સીટ નીચે ગોઠવવી પડી. એનાથી સરખા ન ખુલતા બારીના પરદાને મારે પાઈપ પરથી સરકાવવો પડ્યો.

આગળની સીટ પુશબેક થતાં આરવને પણ પોતાની સીટ પાછળ ધકેલવી હતી પણ કેવી રીતે એ ખબર નહોતી. પાછળની સીટવાળા બીજાશે એવો તર અને હું ગુસ્સે થઈશ તો? એવા વિચારે એ ચૂપચાપ, એસીની વેન્ટ સેટ કરતો બેસી રહ્યો.

“જોયું આરવ, ઘરે તને ટોકું છું એ તને નથી ગમતું. હવે તું જ કહે, આવી નાની બાબતોમાં શું કરવું, કેમ કરવું એની તને જરાયે સમજ પડે છે ?”

એનો બંધ તૂટી પડવાની તૈયારીમાં હતો. એણે દબાયેલા અવાજે કહ્યું.

“ક્યાંથી સમજ પડે ?”

“કેમ ન પડે ?”

“મમ્મા, હું કેટલી વાર બસમાં બેઠો ?”

મેં યાદ કરવા મથામણ કરી જોઈ પણ કશું સ્પષ્ટ ન થયું. એની વાત સાચી હતી. એ જન્મ્યો ત્યારથી કારમાં જ ફેરફ્યો છે. બસની મુસાફરી એની ચૌદ વરસની ઉમરમાં એ પહેલીવાર કરી રહ્યો હતો.

મેં કાયમ એની પાસે અપેક્ષાઓ રાખી. એમાં એ ખરો ન ઉત્તરતાં ગુસ્સો કર્યો. ક્યારેય એ વિચાર આવ્યો જ નહીં કે મારા માટે જે સામાન્ય અને રોજિંદું હતું એ એના માટે નહોતું. ઘરે એને જે બાબતો માટે ટોકતી એ તમામ બાબતોએ મારા વિચારમાં ધક્કામુક્કી કરી.

એને અનુભવ આખ્યા વિના મેં બતાવેલી એની તમામ અણાઆવડતો મારી સામે આંગળી ચીંધી ઊભી રહી ગઈ.

‘અમે’, ઉ/એ, ૧૯૨૮, નંદલય હવેલી પાસે,

સરદારનગર, ભાવનગર-૩૬૪૦૦૨

(મો) ૮૮૧૩૧૩૫૦૨૮

— પરિસ્થિતિ માણસને ઉમરથી પહેલા વધારે સમજદાર બનાવી દે છે.

— હગલો પુસ્તકો વાંચી ને બે લીટી પણ નથી લખી શકતી,
પણ એક કડવો અનુભવ તમને આખું પુસ્તક લખાવી શકે.

॥ ચિંતન ॥

જીવન જીવવાનો ક્રીમિયો

હર્ષદ કે. ડાડિયા

જીવન જીવવું કેવી રીતે ? સર્વ પ્રથમ તો તમને ગર્વ હોવો જોઈએ કે પશુ, પક્ષીઓ, પ્રાણીઓ કરતા તમે માનવ જન્મ પામ્યા છો. ખરંને ? ગર્વની વાત જ છે ને! જ્યાં વિશેષ જન્મ છે ત્યાં વિશેષ જીવન હોવાનું, વિશેષ રીતે જીવવાનું નક્કી કરો. તમે તમારી જાત સાથે અનહંદ પ્રેમ કરો. અભિમાની બનવું નહીં ને આમ આદમી બનવું તે જ સીધી ને સાદી સમજણ. તમે પોતે જગતના બધા કરતાં અલગ જ વ્યક્તિત્વ ધરાવો છો તેમ માનો અને ઉપયોગ કરો. તમારો મત તમારો જ તો છે. તમારા વિચારો તમારા જ છે. તમારી વિચારશ્રેષ્ઠી આગળ ધપાવી તે મુજબ કામ કરો. તમે તમારા ધારાધોરણ ધરો, નક્કી કરો તે જ રાહ પર ચાલો. માત્ર ને માત્ર શરત એટલી જ કે સત્યનો રસ્તો અપનાવેલ હોવો જોઈએ. કોઈ ધનવાન થવાનો શોર્ટકટ ન જ અપનાવો. આનો અર્થ એ નથી કે તમે બીજાની વાતો ન સાંભળો કે ગાડાકારો. જીવનનાં બધાં જ પાસાં, મત, વિચાર આણો, સમજો અને નક્કી તો તમારા મનને જ કરવા દો કે તમે જ કરો છો તે કરશો તે સાચું..સફળતાને વરશો. તમારી-મારી જિંદગી કિકેટના મેદાનમાં બેટિંગ કરવા ઉત્તરેલ બેટ્ટસમેન જેવી છે. બધી જ બાજુઓનું નિરીક્ષણ કર્યા પછી પોતાની આવડત, ટેકનિકસથી આવતા બોલને ક્યાં ફટકારવો તે જ તો કાબેલિયત છે. ઉસ્તાદ બેટ્ટસમેન તો ધીરગંભીરતાથી થોડા બોલ, બોલની ગતિ, ચાલ, થોડી ઓવર, ધ્યાનમજન એકાગ્રતાથી જોઈ સમજણપૂર્વક રમી પછી જ ફટકાબાજી કરે છે. તે જંગી રનનો જુમલો ખડો કરી નાખે છે. આ શું સૂચ્યવે છે ? જીવનમાં પણ બધું નિહાળી સમય આવ્યે આગેકૂચ કરવાની છે. જ્યાં સુધી બેટ્ટસમેન કોઈ ભૂલ કરી આઉટ ન થાય તેમ તમે પણ ખોટા નિર્ણયો કે ઢીલાશ, ક્ર્યાશ, આળસ, વગેરે નકારાત્મક વલાશ, જેવો વ્યવહાર કરવો નહીં. તમારી સફળતાની દાંડીકૂચ કોઈ અટકાવી શકતું નથી. તમારી સફળતાના મુકામ માટે તમારે જ ઈંટ,

ગારો, રેતી, સિમેન્ટ, પાણી વગેરેથી ચાણતર કરી નવી ઈમારત સર્જવાની છે. તમે દુનિયાથી નથી... તમારાથી દુનિયા છે તેવો પ્રયંડ આત્મવિશ્વાસ કેળવો.

જીવન જીવતા જઈએ તેમ ક્યારેક આવતું નબળામાં નબળું પાસું તે આર્થિક મુસીબત, ફંડની વિંબણા, નુકસાન, દગ્ગો-ફટકો, નામોશી, જીવનને પલટો ખવડાવી શકે છે. તો ધંધાકીય જ્ઞાન વડીલો, એક્સપર્ટ, સલાહકારો તથા અનુભવીઓ પાસેથી મેળવી આર્થિક સ્થિતિ મજબૂત રાખી શકાય તે માટેનું આયોજન કરવું. લાંબાગાળાનું જ વળતર મળતું રહે તેવી બચતો વગેરેમાં રોકાણ કરતા જ જતું. મિત્રોની મિત્રતા હંમેશાં સાથે રાખવી. કદી ભૂલવી નહીં.

તમારી ગેરહાજરીમાં તમારી વ્હાલી પત્નીને ભવિષ્યમાં કોઈપણ જાતની તકલીફ ન પડે તે માટેનું રહેઠાણ, આર્થિક આયોજન મજબૂત કાયદેસરપૂર્વક જ કરવું જેથી તે સ્વતંત્ર માલિક કાયમ માટે રહી શકે. સંતાનોને પગભર કરવા કિન્તુ આર્થિક મદદમાં હરહંમેશ મદદકર્તા ન બનતા રહેવું. કારણ કે તમારી જરૂરિયાતમાં તે પીછેહઠ કરશે તો પસ્તાવાનો વારો આવશે. આવનાર લક્ષ્મીનો આદર સત્કાર તથા તેની પવિત્રતા સાચવી જ રાખવી. કોઈપણ વ્યસનો કે ઉડાઉ ખર્ચાઓ પાછળ લક્ષ્મીનો વપરાશ કરવો નહિં. કારણ કે આડે રસ્તે ગયેલી લક્ષ્મી કદી પણ પાઈ ફરતી નથી.

જીવનમાં યુવાનીકાળ કરવાનો મહાકાળ છે. યુવાનીમાં જ કસરતો, યોગા, પૌષ્ટિક આહાર-વિહાર તથા શરીરની સુસજજતા પર વધુ ને વધુ ધ્યાન આપી મહેનત કરતા રહેવું જેથી વધતી ઉમરે ઘસાતા શરીરમાં પણ રોગચ્રસ્ત થવાય નહિં. દૈનિક ચર્ચા સુખરૂપ કરી શકાય.

જીવન જીવતા જીવતા કોઈપણ શોખ કેળવો જે તમને તાજગી મેળવવા ગમે ત્યારે દોસ્ત બની મદદગાર થશે. સંગીતમય જીવન.. જીવનમાં સંગીતથી આનંદ, રોમાંચકતા મેળવો જે જીવનમાં નવી જ ઊર્જા ઉત્પન્ન કરશે.

દેશના ખૂણો ખૂણો શક્ય હોય ત્યાં રજા

માણવા નીકળી પડો. ત્યાંની નવીનતા-સૌદર્ય, આબેહૂભતા, જાહોજલાલી, ખોરાક, પહેરવેશની વિશિષ્ટતા વગેરે સમજી, માઝી ભરપૂર આનંદથી મન-તન-હદ્યને પ્રહુલિત કરો જે ટોનિકની ગરજ સારશે. “મન ચંગા તો કઠરોત મેં ગંગા”.

જીવન જીવવા માટે ઘણાં કારણો છે. તમે જ શોધી કાઢી તે પ્રમાણે જીવી સફળ થઈ મહાન બનો. ધ્યેય વગર જીવન વહી જતું પાણી જ છે.

જીવન જીવતા ક્યારેક નિષ્ફળતા સાથે નુકસાની ભોગવવી પડે છે. ત્યારે દોષનો ટોપલો એકબીજાના માથે ન ઢોળો. તમે પોતે જ જવાબદાર છો અને નિરાંતે, શાંત-ચિત્તે વિચારી નક્કી કરો ક્યાં, કોઈ કારણોથી ઠોકર વાગી ?

જીવનને એક જ લયમાં ન જીવો. વિવિધતા-થી ભરી દો. ક્યારેક વગર જણાયે પત્તી, બાળકો સાથે ફિલ્મ, રેસ્ટોરન્ટમાં, હરવા-ફરવા નીકળી પડો. બસ... જુઓ કેવી તો મજા પડી જશે. બધા જ ખુશ-ખુશાલ થશે. પત્તીના મુખ પર સ્મિત તે જીવન જીવવાનું પ્રેરકબળ છે. કામધંધા પર જે પણ સાધનથી

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

CVMU-ની ADIT કોલેજમાં AICTE-ATAL આયોજિત ફેકલ્ટી ડેવલોપમેન્ટ પ્રોગ્રામ યોજાયો : CVMUની ન્યૂ વિદ્યાનગર સ્થિત ADIT કોલેજના સિવિલ એન્જિનિયરિંગ ડિપાર્ટમેન્ટ દ્વારા “ગ્રીન ટેકનોલોજી : ઇનોવેશન એન્ડ ચેવેન્જિસ” વિષય પર તા. ૧૨ થી ૨૩ ડિસેમ્બર ૨૦૨૨ દરમાન ફેકલ્ટી ડેવલોપમેન્ટ પ્રોગ્રામનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. પ્રોગ્રામ કો-ઓર્ડિનેટર ડૉ. દણ્ણિ ભવ અને પ્રો. દર્શન યાજીક તરફથી મળતી માહિતી મુજબ AICTE-ATAL પ્રાયોજિત આ FDP માં લગભગ ૩૩ જેટલા ફેકલ્ટીસે ભાગ લીધો હતો, જેનું પ્રથમ વીક ઓનલાઈન તથા બીજું વીક ઓફલાઈન કેટેગરીમાં હતું. બે વીકના આ પ્રોગ્રામમાં લગભગ ૧૭ જેટલા સેશન્સનું આયોજન થયું હતું.

ઓફલાઈન ઉદ્ઘાટન સમારોહમાં પ્રો.(ડૉ.) પ્રહુલકુમાર ઉદાષી તથા ડૉ.ઉર્મિલ દવે,

પહોંચતા હો તેમાં ક્યારેક બદલાવ કરો. ક્યારેક બસમાં કે ટ્રેન કે વધુમાં પગપાળા કરી જુઓ. આ વિવિધતા મનમાં અલગ જ તરંગો, વિચારો ભરી, નવીનપણું ભરી દેશે. કદાચ નવો જ વિચાર સ્ફૂરી વધુ સફળ થવાય. ક્યારેક જીવનમાં એકલા પણ રહેવાની આદત પડો. કાલે કોને ખબર છે કોનો વારો છે ! આજે તેનો તો કાલે આપણો વારો હશે. યાદગીરીમય જીવન યાદોથી ભરી ધો. જીવન જીવતા માણેલ સારો સમય અને તેની યાદોને વાગોળો મનમાં.... દુઃખદ બિના કે આધાતને ભૂતકાળ જ રહેવા ધો.

હા... ધાર્મિક બનતા રહેવું. ધર્મ દિલમાં.... મનમાં...આચરણમાં ઉતારવો બાકી... જીવન જીવતા જીવતા... અંતિમ શાસે... લોકો કહે કે ‘અભિ ન જાઓ... છોડકર...કે દિલ અભી ભરા નહીં...’

એ/પ, વૈભવ, તિલક રોડ, ઘાટકોપર (ઇસ્ટ),
મુંબઈ-૪૦૦૦૭૭, (મો) ૯૬૧૯૦૯૬૬૭૫
Email:saryutextiles@yahoo.co.in

નિરમા યુનિવર્સિટીની વિશેષ હાજરી રહી હતી. અને તેમણે આ FDPની મહત્વતા સમજાવી હતી. આ FDP માં GSPC, CSRI ન્યૂ દિલ્હી IIT જોધપુર, NIT કેલીકટ, NIT સુરત, NICMAR પુણે, MSU બરોડા, PDPU ગાંધીનગર, NIRMA અમદાવાદ જેવી પ્રતિષ્ઠિત સંસ્થાઓમાંથી એક્સપર્ટ સ્પીકર્સ તેમના વાય્યાન આપ્યા હતા. આ FDP દરમાન AMUL આણંદની ઈન્ડસ્ટ્રીયલ વિઝિન્ટનું પણ આયોજન થયું હતું. વિવિધ સહભાગીઓને AICTE IDEA લેબમાં પણ પ્રેક્ટિકલ સેશનનો અનુભવ મળ્યો હતો.

FDP કો-ઓર્ડિનેટર ડૉ. રાજીવ ભાડે AICTE નો ૩ લાખ જેટલી ગ્રાંટ આપવા બદલ આભાર માન્યો હતો. આ દરમાન ગ્રીન કન્સ્ટ્રક્શન, નેનો ટેકનોલોજી, કાર્બન ફૂટપ્રિન્ટ, ગ્રીન બિલ્ડિંગ, વોટર મેનેજમેન્ટ, સોલિડ વેસ્ટ મેનેજમેન્ટ જેવી વિવિધ થીમ પર એક્સપર્ટ સેશનનું આયોજન થયું હતું.

॥ નિબંધ ॥

મોસાળની મમતા

પ્રવીણ ગઢવી

મોસાળ - માનું ગામ. ગોળ જેવું ગળું. મોસાળથી જ ભાજાબાઈઓ ઓળખાય. મોસાળની મમતા અનન્ય હોય છે.

મારા બાપુજી મોઢેરાના અને મારાં બા, કેસરબા કલોલ પાસેના ગામ પાનસરનાં. એ મારું મોસાળ. નામ જ કેવું સરસ ? પણસરનું થયું હશે પાનસર કે કોઈ પાનબાઈના નામથી થયું હશે પાનસર - ખબર નથી. હા, રેલવે સ્ટેશનથી ગામમાં પ્રવેશતાં જ એક મોટું તળાવ હતું, પરંતુ ફરતે કાંઈ જાંઓ વૃક્ષ નહોતાં કે જેથી પાન પડે સરોવરમાં અને પાનસર થાય !

ચોમાસું બેહું હતું. હેલી થઈ હતી. મોઢેરાની ઉત્તર-દક્ષિણે આવેલી બન્ને નદીઓ પુષ્પાવતી અને રૂપેણમાં પૂર આવ્યાં હતાં. મારાં નાની જાબામા કંઈક સાજાંમાંદાં હશે, તેથી બાને પિયર જવાનું થયેલું. બાપુજીએ ઊંટ બોલાવેલો. તે કાળે બહુચરાજી-કલોલની ટ્રેનમાં બેસવા રંતેજ જવું પડતું. રંતેજ મોઢેરાથી ચાર-પાંચ ગાઉ થાય. બા ઊંટ પર બેઠાં અને હું કાંઈ રહું ! 'મને લઈ જાઓ, મારે ઊંટ પર બેસવું છે.' 'તને ના ફાવે.' બાપુજીએ હાથ પકડી બેંચી લીધો. ઊંટ પાછળના પગે ઊભું થયું, બા આગળ નમ્યાં. પછી આગલા પગે ઊભું થયું, બા પાછળ નમ્યાં, એવી રાડ નીકળી ગઈ. આસપાસ ઊભેલાં સૌ હસી પડ્યાં. આખરે ઊંટ ગયું મોસાળ પ્રતિ. મોસાળની આ મારી પહેલી સ્મૃતિ, ત્યારે મારી ઉમર હશે પાંચ-છ વર્ષની.

પછી તો વેકેશનમાં અવારનવાર જવાનું થતું. કોઈ વાર બા સાથે તો કોઈવાર મોટીબા સાથે. મોઢેરાથી મહેસાણા બસ ચાલે. ત્યાંથી ટ્રેન શોભાસણ, આંબલિયાસણ, જૂલાસણ, ડાંગરવા થતી છૂકછૂક ગાડી પાનસર પહોંચે. રસ્તામાં બા કે મોટીબા જામફળ, જાંબુ, બોર, ગુંદા એવું બધું લીધા કરે અને ચખાડે.

વડ અને લીમડાની ઘટાઓમાં છુપાઈને બેઠેલું પાનસરનું નાનકડું સ્ટેશન આવે ત્યારે ઉત્તરી જવાનું. હરગોવનમામાને બાપુજીએ પોસ્ટકાર્ડ લખી દીધું હોય, એટલે લેવા સામે આવી ગયા હોય જ.

મામાએ માથે મોટી પાઘડી, જભ્બો, ટૂંકું ધોતિયું પહેર્યું હોય. મહાન્મા જ્યોતિબા ફૂલે જેવા લાગે. એ ગાંધું જોડી આવ્યા હોય, અંદર ગાદલું પાથર્યું હોય. જાંબુ, જામફળ, ખાટી કેરી પણ લેતા આવ્યા હોય. અમારો સરસામાન મામા લઈ લે. સરસામાન એટલે ભરત ભરેલી 'વાપરનાર સુખી રહો' એવું લખેલી થેલીમાં કપડાં અને છીક્કણીની ડબ્બી હોય. અમે ગાડામાં બેસીએ પછી મામા ડચકારો કરી બળદોને ચાલતા કરે. ધૂળિયા મારગ પર ગાંધું રેતમાં ચીલા પાડતું આગળ વધે. પહેલાં આવે જૈન દેરાસર. બહુ મોટું હતું. પણ અમે કદી અંદર ગયેલા નહિ. 'વાણિયાનાં મંદિર, આપણે જઈને શું કામ ?' મોટીબા કહેતાં. ત્યારે દરેક ધર્મનાં મંદિર અલગ હોય, અરે નાતનાંય અલગ હોય એવી ખબર નહોતી. મોઢેરા અમારા આંગણામાં ખેતરપાળનું દહેરં. તે જ અમારા ભગવાન. મોટીબાના આંગણામાં ખોડિયાર માનું મંદિર. તે જ અમારાં મા. વગડામાં બુઢિયા મહાદેવનું મંદિર, તે સૌનું. ગામમાં રામજી મંદિર, તે પટેલિયાનું. જૈન દેરાસર વાણિયાઓનું, મેલીમા વાઘરીઓનાં, જોગણીમાં રાવળિયાઓનાં, ચેહરમા રબારીઓનાં, દલિતોના રામાપીર !

હાથી જઈ શકે તેવો ઊંચો દરવાજો હતો દેરાસરનો. અંદર ટાવર. ટોચે ઘડિયાળ ટકોરા પાડે. ટ્રેનમાં દૂરથી દેખાય. ટાવર પર કાયમ ભમરિયું મધ બેઠેલું હોય. થોડે આગળ જતાં ગામતળાવ આવે. તે જ પાનસર હશે કે કેમ, ખબર નહિ. 'એકવાર કોઈ ટાકોડીએ ભમરિયા મધપૂડાને હંટાળી મારી. હવામાં ઊડતા વેતાળ જેવું ભમરાનું ઝૂડ ઊડ્યું અને પડ્યું ટાકોડીની પાછળ'. મામા ગાંધું હાંકતા અલકમલકની વાતો કરે. 'ટાકોડી દોડીને પડ્યો તળાવમાં. દૂબકી મારે ત્યારે ભમરા ઊપર ઊજ્યા કરે અને તેઓંકું બહાર કાઢે તેવા ચોંટી પડે. અધમૂઓ થઈ રૂબી મર્યો બિચારો ! કોઈ દિ મધપૂડાને કંકરીચાળો કરવો નૈ.

નાગને પણ મારવો નેં. એની આંખમાં આપણો ફોટો પડી જાય. પછી નાગણી તે જોઈ અને શોધીને કરે હોં કે ! જાબામા !' મામાનું ગપ્પાપુરાણ ચાલતું રહે.

પાનસરના લોકો ટ્રેનની સિટી પરથી ટાઈમ નક્કી કરતા. 'આઠની દિલ્હી જે' એટલે કે આઠ વાગ્યા !

વડના પાંદડામાંનાં મીઠાં જંબુ કે ખાટી કરીના ચીરિયાં મીઠામાં બોળીને ખાતાં ખાતાં ગાંધું ધરે પહોંચી જાય. રેવામામી દોડતાં આવી સામાન લઈ લે.

'આજ કંય રંધતા નેં બા, મીં કંકોડાનું શાક વધારી મેલ્યું સે.' રેવામામી અવારનવાર રંધવા ન દે. જાબામા આમ બહુ ભક્તિભાવવાળાં પણ નાતજાતમાં બહુ માને નહિ. આંગણાના નાકામાં એક વોરાળીની દુકાન હતી. તેમને ભાઈ બનાવેલા. એટલે જ્યારે દુકાને કંઈ લેવા જઈએ ત્યારે બકરાદાઢી અને માથે છાલિયા જેવી સર્ફેદ ટોપી પહેરેલા ઉસ્માનદાદા પીપરમીઠની ગોળી આપે જ. મારી બાને પણ ઘર પાછળ રહેતાં મરિયમબહેન બહેનપણી હતાં. બા તો થોડાં મરજાણી, કેવળ ચા પીએ. પણ મને મરિયમમારી સૂકી-ગળી બ્રેડ આપે, એને 'ટોસ' કહે. ચામાં બોળીને ખાવામાં બહુ મજા આવતી. મોટીબાના ઘરને ખૂણે તો કેરીઓનો ઢગલો હોય. તે ઘોળીને આખો દિવસ ચૂસ્યા કરીએ.

રેવામામીને પાર વગરની બાધાઆખી હોય. પગની આંટી મારી અંદર હાથ રાખી જમવાનું પ્રત લીધેલું. તાંસળીમાંથી કોળિયો લઈ જરા હાથ ઊંચો કરી વાંકા વળી કોળિયો મોટામાં મૂકે. ઉપવાસનો તો પાર નહિ. 'રેવા, તારે તો કોક બાંમણના ત્યાં અવતાર લેવો તો ને ?'

'એવાં આપણાં ભાયગ ચ્યાંથી હોય બા ?' રેવામામી હસી પડતાં.

હવે દરેક શાંતિવાળા પોતપોતાનાં આરાધ્ય દેવ-દેવી બાંટી રહ્યા છે. બ્રાહ્મણના પરશુરામ, ક્ષત્રિયોના હર હર મહાદેવ, કડવા પાટીદારોનાં ઉમિયામાતા, ઠાકોરોના ભાથીજી, નવાં નવાં મંદિર

બિલારીની ટોપની જેમ ગામે ગામે, કસ્બે કસ્બે, હાઈવે પર બનતાં જ જાય છે. જાણે મંદિર નિર્માણ યુગ ચાલી રહ્યો ન હોય !

બપોરનો સમય ખોડિયારના ઓટલે પીપરની છાયામાં હું અને ભીખો રમીએ. એની માને છોકરાં જીવતાં નહોતાં એટલે ભીજાને ભીખ પર રાખ્યો હતો. સૌ એને ભીખો જ કહેતાં ! પીપરની ટોચ પર બેઠેલો હોલો 'પરભુ તું.. પરભુ તું...' એમ રટ્યા કરતો હોય. જાબામા કહે 'જુઓ બુન, પંખીનો અવતાર તોચ કેટલી ભગતિ કરે છે ? અને આપણે મારું-તારું કરી જગડી મરીએ છીએ.'

'સત્યયુગનું લોક આવું નો'તું બા, આ કળજુગમાં લોક હરામી થૈ જ્યું સ.' હરગોવનમામા પગના નણા પર અખ્રાની ધાર કાઢતાં ટાપસી પૂરે.

સાંજે સૂરાઓનું ટોળું કલબલાટ કરી મૂકે. રાત પડે આંગણામાં ખાટલા પથરાય. અજવાળી રાત હોય. આંબાની મંજરીની સુગંધ હવામાં હોય. હું મોટીબા ભેગો સૂરીં. અભણ હતાં પણ આખા રામાયણ-મહાભારત મોઢે. દંતકથાઓ પણ બહુ મોઢે. રામે સીતાનો ત્યાગ કર્યો એ વાત કરતાં રડી પડે. કોઈવાર અજવાળી રાતે મને લાકડાના ઊડતા ઘોડા પર બેસાડી ઉજજૈન લઈ જય. કોઈ વાવની પૂતળી મારા અડવાની રાહ જોતી હોય. હું જઈને અંતું, એવી એ જીવતી થાય. હું સ્વન્જલોકમાં સરી પડું...

પાનસર ઉગમણું કહેવાય. ખેતીવારીમાં સમૃદ્ધ. સોના જેવી જમીન. અમારું મોઢેરા આથમણું કહેવાય. ત્યાંની જમીન ખરહુરી. આંબા ન પાકે, ખીજડા થાય ! ઘઉં ન થાય, જુવાર-બાજરી જ થાય. 'મોઢેરાનું પાણી ખરહુલું,' પાનસરનું પાણી મેઠી દરાખ જેવું બા પાનસરનું પાણી પીતાં કહે.

મારી મોટીબાનું રંધણું બહુ સારું. ખેતરની મારી જેવા મીઠા, પૂનમના ચંદ્ર જેવા રોટલા ઘડે. સાથે કુંગળી, રીગણ, ભીડા કે શક્કરિયાંની રગડા જેવી ખાટી, તીખી, ગળી કઢી બનાવે. આંગળાં ચાટતા રહી જઈએ. શક્કરિયાંની કઢી હજી પણ મને

બહુ યાદ આવે. છે. વારે તહેવારે કુલેર, સુખડી, લાપસી, ધીમાં લસલસતો શીરો બનાવે. અલબત્ત, મારી બાની રસોઈ પણ એવી જ મીઠી હતી. દવાખાનામાં જઈએ એટલે ગાંડાભાઈ બે હેંડલ હાથમાં પકડાવે. પછી એક મોટરનું હેંડલ ફેરવે એવો શરીરમાં ઝટકો આવે ચીસ નીકળી જાય એટલે હસી પડે. ‘મજા આવીને ! આને કરંટ કહેવાય .’

ગાંડાભાઈનાં બહેન લખમીબહેન એ મારાં બહેન અમૃતબેનનાં બહેનપણી. અમૃતબહેન એમને મળવા જ ખાસ આવે. પછી એ બન્ને મુંબઈ સ્થાયી થયાં. લખમીબેન તે પછી અમેરિકા ગયાં.

હું અને અમૃતબહેન એકલાં આવવાનાં હોઈએ ત્યારે બા અમૃતબેનને ખાસ કહે, ‘બોલવામાં ભાન રાખજે.’ કેમકે મોઢેરા બાજુ દરેક જ્ઞાતિના લોકોને બીજી જ્ઞાતિને હલકી માની તેને હાસ્ય-કટાક્ષનાં નામ આપવાની કુટેવ છે. જેમકે ગબલા, બામટા, કઢીચણ્ણા, છાંડિયા, ટપલા, ઝોકા વગેરે. અમૃતબેન મારી પર ગુસ્સે થાય તો, ‘ચૂં રહે ગાંયજા...’ એવું બોલી જાય. હરગોવનમામાને કારણે અમૃતબેનને પાનસરમાં બોલવામાં બહુ કાળજી રાખવી પડે.

મારી બાનાં એક બહેનપણી હતાં, ચંચળબેન, વિધવા. હંમેશ સફેદ સાડલો જ પહેરે. જાતે જનોયા નાયક. ‘અમે મૂળ બામણ...’ એવું વારેવારે કહે અને બ્રાહ્મણ સ્ત્રીની ઝેમ પૂજાપાઠ, જપમાળા, ભજન અને ગાયનું પૂછું પૂજવામાં રાતદિવસ રચ્યાંપચ્યાં રહે. દર પૂનમની રાતે એ બધાં આંગણામાં બેસી ભજનો ગાય. મારી બાનો કંઠ સારો.

મોઢેરામાં લાઈટ નહિ. બાપુજી રોજ ફાનસનો ગોળો રાખથી લૂછે અને ડિવેટ કાતરથી કાપી ફાનસ સળગાવે. એ મોડે સુધી ફાનસને અજવાળે લેખો-વાતાઓ-પત્રો લખતા. ચારણી સાહિત્યના વિદ્વાન હતા.

પાનસરમાં ગામની પછવાડે એક મોટો કૂવો હતો. તેની માથે લોખંડની જાળી. અમને નવાઈ લાગે. અમારા ગામનો કૂવો તો ખુલ્લો હતો. અહીં કેમ જાળી ?

‘હુંખી બાઈયું કૂવો પૂરતી, તેથી ગાયકવાડ સરકારે જાળી નંખાવી દીધી.’ મામાને બધી વાતની ખબર. કૂવાથી થોડે દૂર રામજ મંદિર અને બાવાજ પૂજાપાઠ-સેવા કરે. જાબામા ત્યાં સવારે નાહીંધોઈ જાય તો મને લઈ જાય. ટોપરાની અને મુકટી પ્રસાદી મળે.

ગામમાં નાયકવાસ મોટો. ‘આ જનોયા તરગાળા કેવાય. આપણો ત્યાં હોય સે એ મરેઠી તરગાળા. આ જનોયા બામણમાંથી વટલાઈને નાયક થયેલા. પેલા તરગાળા મુસલમાન ધરમ પાળે.’ મોટીબા બધું સમજાવે.

જાબામાની ઉમર થઈ એટલે સાજાંમાંદા રહેવા લાગ્યાં. અમારે ચારપાંચ ભેંસો હતી એટલે બાને ભેંસનું બંધન. ગાયભેંસ હથવાર હોય એટલે ફક્ત એમને જ દોહવા દે. એટલે વારેવારે પાનસર જવાય નહિ. તેથી બાપુજી જાબામાને મોઢેરા જ લઈ આવ્યા. રોજ રાત્રે રામાયણ-મહાભારતની કથાઓ કરે. મને નાની ઉમરમાં જ એ મહાકાવ્યો મોઢે થઈ ગયાં. એટલે જ પૌરાણિક વાતાઓ પછીથી લખી શક્યો.

જાબામા મોઢેરા આવી ગયાં એટલે અમારે પાનસર જવા-આવવાનું બંધ થયું. હરગોવનમામા અવારનવાર ખબર કાઢી જાય. આવે ત્યારે બોર, જામફળ, કેરી એવું બધું લાભ્યા કરે. જાબામાને વ્રત-ઉપવાસમાં કામ આવે. મોટીબાના હાથમાં પાંચ-દશની નોટ મૂક્યા વિના જાય નહિ, અમને પણ રૂપિયો-બે રૂપિયા પીપરમીટની ગોળી લેવા આપે જ.

આખરે જાબામા પાનસર માટે જૂરતાં જૂરતાં જતાં રહ્યાં. ‘ઈમના જેવો પુષ્પયશાળી આત્મા તો સરગાપર જાય.’ હરગોવનમામા આંસુ સારતા હતા. પાનસરનાં બેઉ ઘર બાપુજીએ હરગોવનમામાને બેટ આપી દીધાં. આંબાવાડિયું વેચી દીધું. પછી અમારો પાનસર સાથે નાતો પૂરો થયો. પણ હજુય પાનસર મારામાંથી નિર્ભૂણ થયું નથી.

આઈ.એ.એસ.

આસવલોક, ૪૬૬/૨, સેક્ટર-૧,
ગાયત્રીમંદિર પાછળ,
ગાંધીનગર (મો) ૯૯૭૭૮૮૮૮૮૮૮૦

॥ યોગ-વિશેષ ॥

જીવનમાં યોગનો મહિમા

શીલા વ્યાસ

દુર્લભં ભારતે જન્માઃ । ભારતની પવિત્ર ભૂમિ પર જન્મ લેવો એ અતિ દુર્લભ બાબત ગણાય. જ્યાં રામ-શ્યામ જેવા અવતારો થયા અને ગાંધી-સરદાર જેવા વીર સપૂતો. એ અર્થમાં માતૃભૂમિ ભારત પ્રભાવશાળી વારસાનો દેશ છે. ખાસ કરીને કલા-વિજ્ઞાન-યોગ-અધ્યાત્મ વિદ્યામાં જગતમાં સૌથી પ્રાચીન સંસ્કૃતિની અમૃત્ય ધરોહર તરીકે પ્રસિદ્ધ છે.

પ્રાચીન કાળમાં ઋષિમુનિઓ દ્વારા કોઈ નવી શોધ કરવામાં આવતી, જે એમની સમાધિ અવસ્થામાં આવિજ્ઞાર પામતી. જેમકે, કોઈ વનસ્પતિમાંથી જે કાંઈ ઉત્તમ પ્રામ થઈ શકે તે જીજાવા તરુદેવો પાસે બેસી, તેની ઉપાસના કરી, મંત્ર વિદ્યાના સહારે, સમાધિ સુધી પહોંચી તેની સાથે તદ્રુપતા, તેમાંથી મળતી શક્તિ સ્વરૂપા ઔષધિ વિશે જ્ઞાન પ્રામ કરતા. જેનો સમગ્ર વિશ્વને લાભ મળતો રહ્યો. આ રીતે આપણી પાસે વિવિધ શાસ્ત્રો-વિદ્યા વિષય જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થઈ. તેને પ્રગટાવનાર શક્તિ એટલે યોગ.

આપણા વેદો-ઉપનિષદો, બ્રાહ્મણ-પુરાણ, ગીતા વગેરે ગૌરવશાળી ગ્રંથોમાં યોગ શબ્દ સદીઓથી પ્રયોજનો આવ્યો છે. મનુષ્યના રોઝિંદા કાર્યક્ષેત્રથી લઈને આત્મદર્શન અને સમાધિ પ્રામ સુધી યોગનો વ્યાપક રીતે ઉપયોગ થતો આવ્યો છે. તદ્વિષયક વિગતે જ્ઞાનકારી મેળવીએ.

સંસ્કૃત વ્યાકરણશાસ્ત્રમાં મૂળ ‘યુજ’ ધાતુને ‘ગ’ લગાડવાથી યોગ શબ્દ બન્યો. ઋષિ પાણિનિ રચિત ધાતુપાઠના દિવાદિગ્ણમાં ‘યુજ’ તથા ‘સમાધૌ’ રૂધાદિગ્ણમાં ‘યુજિર યોગ’ તેમજ યુરાદિગ્ણમાં ‘યુજ સંયમને’ અર્થમાં પ્રસ્તુત છે. આમ, સંયમપૂર્વક સાધના કરતાં આત્માને પરમાત્મા સાથે જોડીને સમાધિનો આનંદ લેવો તે યોગ છે.

★ મહાર્ષિ યાજ્ઞવલ્ક્ય કથિત સૂત્ર : ‘સંયોગો યોગ

ઇત્યુક્તે જીવાત્મા પરમાત્મયો ।’ અર્થાત્ જીવાત્મા-પરમાત્માનો સંયોગ તે યોગ.

- ★ યોગેશ્વર શ્રીકૃષ્ણ ગીતામાં યોગને જુદા અર્થમાં મૂલવે છે: મનુષ્ય જીવનની અનુકૂળતા-પ્રતિકૂળતા. સિદ્ધિ-અસિદ્ધિ, હાર-જીત એમ સમસ્ત ભાવોમાં વિરક્ત રહીને સમત્વ પ્રાપ્ત કરવું તે યોગ છે. અસંગત ભાવથી દષ્ટા બનીને, અંતરની દિવ્ય પ્રેરણાથી, કુશળતાપૂર્વક કર્મ કરવાની પદ્ધતિ કે જીવનરીતિ એટલે યોગ.
- ★ આચાર્ય હેમચંદ્રે યોગશાસ્ત્રમાં લખ્યું છે: “સર્વે ચિત્તા પરિત્યાગો નિશ્ચિતો યોગ: ઉચ્ચતે ।” અર્થાત મન જ્યારે સર્વ ચિત્તા ત્યજીને સાવ નિશ્ચિત બને તે સ્થિતિને યોગ કહેવાય.
- ★ મહર્ષિ પતંજલિના મતે “યોગ: ચિત્તવૃત્તિ નિરોધઃ ।” “માનવની સર્વ ચિત્તવૃત્તિઓનો નિરોધ એટલે યોગ.
- ★ જૈન આચાર્યાના મતે જે સાધનો માધ્યમો દ્વારા આત્માની સિદ્ધિ અને મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય તે યોગ. વિશેષત: મનસા-વાચા-કર્મણા વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિના નિયમનને કર્મયોગ ગણાવે છે.
- ★ આધુનિક યુગના યોગીશ્રી અરવિંદના મતાનુસાર: પરમતત્વની સાથે આત્માના એકત્વની અનુભૂતિ માટે પ્રયત્નો કરવા તથા આત્મ સાક્ષાત્કાર કરવો તે સર્વ પ્રકારના યોગનું સ્વરૂપ છે. પ્રભુને પ્રામ કરી પોતાની જાતમાં ઈશ્વરને પ્રગટ કરવો તે યોગ જ છે. આમ, સ્વ- ચૈતના કે અસ્તિત્વનો બોધ, પરમ ચૈતન્યના પરિચયથી પૂર્ણ આનંદ પ્રાપ્તિ થાય તેને યોગ કહે છે.
- ★ શ્રી શિવાનંદ મહારાજના મતે: યોગ એટલે આત્મ સુધારણાની આગામી પદ્ધતિ તથા તન-મન-અંતરનો સંતુલિત વિકાસ, મનનું આત્મા પ્રત્યે અભિમુખ થવું. ‘Union with God’. પ્રભુ સાથે જોડવું. એકાત્મક ભાવ સ્થાપવો તે જ સાચો યોગ છે.

શ્રીમદ્ ભગવત ગીતામાં વિશ્વને સંદેશો પાઠ્યો છે - જે વ્યક્તિ પોતાની જાતમાં સમાચિ અને

માર્ચ-૨૦૨૩ | વિ-વિદ્યાનગર ૬૧૭ | ૧૭

સમાજમાં પોતાની અંદર જોઈ શકે તે જ સાચો યોગી છે. યોગ પદ્ધતિ જીવન જીવવાની એવી કળા છે, જે સૌ કોઈને રોગોથી-ભોગોથી-ભયોથી મુક્તિ આપાવીને અધ્યાત્મ માર્ગે પરમાત્મા સુધી લઈ જાય છે. વિશેષમાં “યોગ: કર્મસુ કૌશલમ् ।” (ગીતા, ૧-૫૦). સર્વ કાર્યોમાં કુશળતા અપાવનાર મહાન શક્તિ યોગમાં છે. વિવિધ દાખાઓની યોગ અંગે રજૂઆતની શૈલી બિન્ન હોવા છતાં એ સર્વેનો એક જ સૂર છે કે, અંતઃકરણના દોષરૂપ રાજસ્-તામસ્ ભાવોને પટનથી દૂર કરીને, ચિત્તવૃત્તિઓનો સંયમ કરવો તે યોગ, સમાધિભાવ કે આત્મસાક્ષાત્કાર છે. જે માનવ જીવનનું પરમ-અંતિમ લક્ષ્ય છે. આવી પાવન પદ સ્થિતિ, દિવ્ય શાંતિ, આવા અખંડ આનંદનો અવર્જનિય અનુભવ યોગવિદ્યા દ્વારા જ થવો શક્ય છે. તે સિવાય સામાન્ય સંસારી જનને પણ બહુ ઉપયોગી છે. જે દ્વારા ઉત્તમ આરોગ્ય, અદ્ભુત ઉત્સાહ, પ્રભળ પ્રાણશક્તિ, દઢ મનોબળ તેમજ દીર્ઘ આયુષ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. જગતના અનેક પરિતાપોથી ગ્રસ્તજન માટે યોગ સાધના પરમઔષ્ઠ સમ છે.

સામાન્ય લોકોને પ્રશ્ન થાય કે યોગ કોઈ ચમત્કાર છે? કંટક શૈયા પર નિદ્રાધીન થવાની અવસ્થા છે? કે પછી કોઈ જાહુઈ કરામત? જાં.. ના. આમાંથી કશું જ નહિ. આ તો વગર કારણે અંતઃકરણ પ્રસન્નતાનો અનુભવ કરી તેમાંથી પવિત્ર ભાવનું જરણું વહ્યા કરે તેવી ભાવદશાનું અવર નામ છે - યોગ. સાંસારિક સ્થિતિ-પરિસ્થિતિ ચાહે ગમે તેટલી વિકટ-દુઃખદ હોય છતાં મન-ચિત્ત અડગ રહે, પારિવારિક જવાબદારીઓ અનાયાસે અદા થતી રહે ત્યારે માણસની એવી સમતાપૂર્ણ અવસ્થા યોગ બને છે.

આપણે સૌ જીણીએ ધીએ કે શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતાના અદ્ભુત જ્ઞાન સંદેશનો ઉદ્ભૂત કૌરવો-પાંડવો વચ્ચેના યુદ્ધ દરમિયાન હિંસા-વ્યગતાના માહોલમાં તો થયો તો આવા મહાસંગ્રહ સમયે રણભૂમિ પર મહાભાહો અર્જુન જ્યારે હથિયાર હેઠા મૂકીને પોતાના પિતરાઈ ભાઈઓ સાથે યુદ્ધ ન કરવાની વાત ઉચ્ચારે, તેવી વિકટ સ્થિતિમાં ભગવાન બને છે.

શ્રીકૃષ્ણે વિરાટ સ્વરૂપ ધારણ કરીને, યોગ્ય દિશા-દર્શન તથા શુભ સંદેશ-ઉપદેશ પોતાના સખાને પ્રબોધ્યો. ભલે યુદ્ધ રથના સારથી બન્યા હોવા છતાં કુરુક્ષેત્ર પર મન-હદ્યથી પ્રશાંત જ રહ્યા. એવી સ્થિતપ્રણ અવસ્થા ધારણ કરતા હોવાથી તેઓ યોગેશ્વર કહેવાયા.

પ્રવર્તમાન આધુનિક અને ટેકનોલોજીના યુગમાં રણિયા અને યુકેન વચ્ચે ભયાનક યુદ્ધ ખેલાઈ રહ્યું છે, જે ત્રીજા વિશ્વયુદ્ધના ભણકારા સમાન લાગે છે. એમાંથી ઊગરવાનો એક માત્ર ઉપાય યોગ જ છે. જ્યાં મહાત્મા ગાંધી અંગ્રેજોની સામે સત્ય-અહિસા-પ્રેમના ત્રિવેણી સંગમથી ભારતને સ્વતંત્રતા આપવામાં સફળ રહ્યા તેનું પ્રમુખ કારણ એમના અધ્યાત્મમાં ગુરુ શ્રીમદ્ રામચંદ્રના વિશિષ્ટ માર્ગદર્શનને ગણી શકાય. તેઓ શતાવધાની, એકાગ્રચિત અને સ્થિતપ્રણ મહાપુરુષ હતા. આજે આપણે જો વિશ્વશાંતિની ખેવના રાખતા હોઈએ તો નિયમિતપણે યોગ સાધનાનો માર્ગ અપનાવવો રહ્યો.

મારા પ્રિય દેશવાસીઓ, માનસિક વૃત્તિઓ પર સંયમ અને શારીરિક વિકૃતિઓનું શમન થાય તો જ વસુધૈવ કુટુંબક્રમ તથા વિશ્વશાંતિનો સુયોગ રહ્યાય. આવું સદૈવ સુખમય અને પ્રશાંત જીવન જીવવાની કળા મતલબ નિત્ય યોગ! એક એવી ઉચ્ચ પ્રકારની સ્થિતિ જેમાં ‘સ્વ’ સ્થિરતા પ્રાપ્ત કરે, તેમાં બાધ્ય જગત દ્યબલ ન કરી શકે. જેમકે, જીવલેણ રોગો, હદ્યનો હુમલો, કેન્સર, કોરોના, પારિવારિક સંકટ, પ્રિયજનનો વિરહ, નિષ્ફળ લગ્નજીવન, સ્વજનનું મૃત્યુ કે મિલકતની સમસ્યાઓ કે પછી વૈશ્વિક યુદ્ધની સ્થિતિ હોય તેની સામે ધીરજ-હિંમતથી પોતાના અસ્તિત્વને ટકાવી રાખી સ્વકર્તવ્ય બજાવવાની તાકાત નિયમબદ્ધ જીવનશૈલી દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે એટલે તો અધ્યાત્મ ગુરુ ગણાતા ભારત દેશ દ્વારા ૨૧ જૂન, વિશ્વ યોગદિન તરીકે પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવ્યો છે. તેનો અર્થ હરગિજ એવો નથી કે, ગણ્યા-ગાંધ્યા આસનો કરવાથી આપણને કોઈ રોગ કે શારીરિક પીડા રહે જ નહીં. એ તો દેહધારી ધીએ એટલે દુઃખ કે દમન તો રહેવાનું જ. પરંતુ નિયમિત નિરોગી

જીવનશૈલીના માધ્યમથી સાધના અને સમાપ્તિ સુધી પહોંચનાર વ્યક્તિ પોતાની તનની તકલીફોને અતિકમીને વિકાસ માટે આકસ્મિક સ્વસ્થતા ગ્રહણ કરી શકે તે વધુ મહત્વનું છે.

મનુષ્ય માત્ર તન-મનનો સુભેળ જ નથી, એથી વિશેષ તો સૂક્ષ્મ અંતરમન યાની ચૈતનાઓનું સામંજસ્ય છે. જે સમગ્ર ચૈતન્ય સ્વરૂપ માનવતાનું નિર્માણ કરે છે. ભૌતિકશાસ્ત્રી ફિલોફ કાપ્રાનું કહેવું છે કે, કુદરતની સામે માનવ સંઘર્ષમાં ઊતરે એવા પ્રયોગો અને પ્રયાસો વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજી દ્વારા થતા આવ્યા છે તે બિલકુલ ખોટું-ખરાબ છે. બલ્કે, પ્રકૃતિ સાથે સંપ-સહકાર અને સહજતાથી અનુકૂલન સાધી જીવવાનું ગોઈવાય તો માનસિક સ્વાસ્થ્ય સાથે સર્બ્ય સમાજનું પણ નિર્માણ થઈ શકશે. જેની આજે આપણે સૌથી તાતી જરૂરિયાત છે. એ માટે દરરોજ સમયબદ્ધ યોગાભ્યાસ કરવો આવશ્યક છે. પછી જ કલ્યાણકારી મંત્ર સાર્થક બને.

“આનો ભદ્રા: ક્રતવો યન્તુ વિશ્વતઃ ।
દબ્યાસો અપરિતસા ઉદ્વિભદઃ ॥”
(૪૦વેદ : સં-૧, સૂ-૪, મં-૧૦)

આ ૪૦વેદકાલીન ભાષાને આપણા સમયમાં સમજીએ તો-પ્રત્યેક દિશામાંથી અમને શુભ-કલ્યાણકારી વિચારો પ્રાપ્ત થાઓ. યજ્ઞના દેવતાઓ પ્રતિદિન અમારી સુરક્ષા કરો, અમને વિકસિત કરો. તદ્દુરાંત ગીતામાં જ્ઞાનયોગ, સાંઘ્યયોગ, કર્મયોગ, ભક્તિયોગ, વિષાદયોગ વિશે વિસ્તૃત ચર્ચા છે. તે સર્વેમાં કર્મયોગ શ્રેષ્ઠ કહ્યો છે. “કર્મણેવાધિકારસ્તે મા ફલેષુ કદાચનમ् ।” ‘હે મનુષ્ય, તું જીવન પર્યત અધિક શ્રેષ્ઠ કર્મ કરતો રહે, ફળની આશા કદાપિ ન રાખીશ..’

Look at the sky. We are not alone. The whole universe is friendly to us and conspires only to give the best to those who dream and work.

A. P. J. Abdul Kalam

આસક્તિ રહિત, ફળની ઈચ્છા વિના, નિષ્કામ ભાવે હેમેશાં શુભ કાર્યો કરવામાં મળન રહેનારા સ્વામી વિવેકાનંદ મહાન કર્મયોગી હતા. ભક્તિયોગના સાધકોની મનોવૃત્તિ પરમતત્ત્વ-ત્રણત કે સત્ય તરફ પ્રયાશ કરે, પ્રેમ ભક્તિ દ્વારા જીવનના કર્તવ્યો બજાવતા પ્રભુ મિલન સાધે તેવા ભક્ત નરસિંહ-મીરાં પ્રભર યોગી કહેવાયા. જે વ્યક્તિ વિવેકબુદ્ધિથી પરમતત્ત્વ સાથે એકરૂપ થવા વેદ-ઉપનિષદ્ધો જેવા ધર્મશાસ્ત્રોનું જ્ઞાન પચાવી સ્વજીવન પર્યત લોકલ્યાણના કાર્યો કરતા રહે તેવા પૂર્ણ યોગી મહર્ષિ અરવિંદ ગજાયા. આપણું મન આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિનું મૂળ છે, તેને અંકુશમાં રાખવાની વિશિષ્ટ રાજસી કે ઉત્તમ શૈલી રાજ્યોગ કહેવાય. એ અર્થમાં આચાર્ય રજનીશ રાજ્યોગી હતા.

અંતમાં, મનમાં પડેલી મહાન શક્તિને ઓળખી લઈએ અને નકારાત્મક વિચારો ત્યજી હકારાત્મક અભિગમો કેળવીએ. સ્વાસ્થ્ય જળવાય. જેથી રોજિંદા જીવનમાં ઉત્સાહ, આનંદ, પ્રેમ, પ્રસન્નતા અનુભવાય. સુખ-શાંતિ-સંતોષમય જીવનપ્રવાહ અનેકને પ્રેરક-બોધક બની શકે તો સમગ્ર જીવન યોગ જ છે.

“સર્વે સુખિનૌ સન્તુ, સર્વે સન્તુ નિરામયાઃ ।
સર્વે ભદ્રાણિ પશ્યંતુ, મા કશ્ચિત્પિ દુઃખમાનુયાત् ॥

ॐ શાંતિ: શાંતિ: શાંતિ: ।

આદ્ર્સ-કોમર્સ-સાયન્સ કોલેજ,
બોરસદ, જિ.આણંદ

॥ કારકિર્દી વિશેષ ॥

પ્રોફેસર બનવા UGC-NET પરીક્ષામાં કઈ રીતે ઉત્તીર્ણ થવું ?

ભૌતિક પટેલ

નમસ્કાર મિત્રો,

આજની આ વિશેષ આપણી કોલમમાં કોલેજના પ્રોફેસર કેવી રીતે બનવું, અને તે માટેની તૈયારી કેવી રીતે કરવી તેની ચર્ચા કરવાના છીએ.

ધ્યાન બધા વિદ્યાર્થીઓ માત્ર એટલું જ જીણે છે કે શિક્ષક બનવા ટેટ-ટાટની પરીક્ષા આપવી પડે, પરંતુ ટેટ (TET)-ટાટ (TAT)ની પરીક્ષા માત્ર સ્કૂલના શિક્ષક બનવા માટે જરૂરી છે, કોલેજના પ્રોફેસર બનવા માટે નહીં.

માટે આજે આપણે કોલેજના પ્રોફેસર બનવા માટેની ચર્ચા કરવાના છીએ. અને એમાં પણ કોમર્સ અને આર્ટ્સના વિષયો માટે, સાયન્સ તથા એન્જિનિયરિંગના વિષયોના અધ્યાપક/પ્રોફેસર કેવી રીતે બનવું એ આપણે આવનારી કોલમમાં હવે પછીના આવનારા લેખમાં ચર્ચા કરીશું.

પ્રોફેસર/અધ્યાપક એ એક પ્રોફેશનલ જોબ છે. આ એક ઉત્તમમાં ઉત્તમ સમાજસેવા તથા દેશસેવા પણ છે. કારણ કે તમે સમાજને તથા દેશને આવનારી પેઢી આપવા જઈ રહ્યા છો. દરેક વિદ્યાર્થીના ભવિષ્યના ઘડતરની અસલી શરૂઆત કોલેજના શિક્ષણથી જ શરૂ થાય છે.

માટે સૌથી પહેલાં તો એ જરૂરી છે કે શું તમને ખરેખર દિલથી વિદ્યાર્થીઓને ભણાવવાની/શીખવવાની મજા આવશે ? અને શું આ કામ તમે રીટાર્યક થવા સુધી કરી શકશો ? શું આ માટેની જરૂરી આવડત તમારામાં છે ? અને નથી તો શું તેને વધારવા કે શીખવા માટે તમે ઉત્સાહી છો ? અને જો હા, તો જ તમે આ ફિલ્ડમાં જવલંત સરળતા હંસલ કરી શકશો.

શિક્ષક/ગુરુ/પ્રોફેસરનું કાર્ય માત્ર વિદ્યાર્થી
૨૦ | માર્ચ-૨૦૨૩ | વિ-વિદ્યાનગર ૬૧૭

ઓને ચોપડિયું જ્ઞાન આપવાનો નથી, પરંતુ તેની સાથે-સાથે શિસ્ત, સંસ્કાર અને સારા વિચારોનું ઘડતર કરવાનું પણ છે.

- જો તમે પ્રોફેસરના હોદા સુધી પહોંચવા માંગો છો તો તમને એમાં થોડો સમય લાગશે, કારણ કે તમારી કારકિર્દીની શરૂઆત થશે આસિસ્ટન્ટ પ્રોફેસરથી, પછી બઢતીથી એસોસિએટ પ્રોફેસર અને તેમાં બઢતી થઈને પ્રોફેસર માટે, તમારી પણે ઉત્તમ કુશળતા, ધીરજ, વિષય પ્રત્યે તમારો લગાવ, અને ઊંઘાણપૂર્વકનું જ્ઞાન જરૂરી છે.
- પ્રોફેસરની નોકરી મેળવવાના રસ્તા ધ્યાન બધા છે. સરકારી, અર્ધ-સરકારી અને ગ્રાઇવેટમાં પણ, પરંતુ ભિન્નભિન્ન લાયકાત એ માસ્ટર ડિગ્રી હોવી જરૂરી છે.
- માસ્ટર ડિગ્રી પતાવ્યા પછી, તમે પ્રોફેસર બનવા માટે યુજીસી-નેટ, જીસેટ/નેટ જેવી એલિજિબિલિટી ટેસ્ટની પરીક્ષા, પીએચ.ડી. પછી અથવા યુપીએસસી. ટીચિંગ પોસ્ટ, જીપીએસસી ટીચિંગ પોસ્ટ, અધ્યાપક સહાયક બોર્ડ દ્વારા લેવામાં આવતી જગ્યાઓમાં અરજ કરી શકો છો.

હવે આ પરીક્ષાઓ બાબતે વિગતે ચર્ચા કરીએ.

યુજીસી-નેટ, જીસેટ/નેટ :

કેન્દ્ર સરકાર દ્વારા વર્ષમાં બે વાર લેવામાં આવતી પરીક્ષા યુનિવર્સિટી ગ્રાન્ટ કમિશન-નેશનલ એલિજિબિલિટી ટેસ્ટ અને દરેક રાજ્ય સરકાર દ્વારા લેવાતી સ્ટેટ એલિજિબિલિટી ટેસ્ટ, ગુજરાત રાજ્ય સરકાર દ્વારા ગુજરાત સ્ટેટ એલિજિબિલિટી ટેસ્ટ એ દર નવેમ્બર-ડિસેમ્બર માસમાં લેવામાં આવે છે. આ યુજીસી-નેટ અને જીસેટ એ માત્ર એલિજિબિલિટી ટેસ્ટ છે, જેના દ્વારા તમે કોઈ પણ ગેરસરકારી (સેલ્ક ફાઈનાન્સ) યુનિવર્સિટી/કોલેજમાં અરજ કરી, ત્યાંના નિયમો અનુસાર નોકરી મેળવી શકો છો, અને નોકરીની સાથે-સાથે તમારું આગળનું ભણતર પીએચ.ડી. પણ કરી શકો છો. અગર જો તમે યુજીસી-નેટ દ્વારા લેવામાં આવતી પરીક્ષામાં

જે.આર.એફ. (જુનિયર રીસર્ચ ફેલોશીપ)ના મેરિટમાં આવો છો તો તમને અંદાજિત રૂપાંડર મહિને સરકાર દ્વારા મળવા પાત્ર છે. જે તમે હુલ ટાઈમ પીએચ.ડી. કરીને મેળવી શકો છો.

યુજીસી નેટ પરીક્ષા પેટર્ન એ નેશનલ ટેસ્ટિંગ એજન્સી દ્વારા નિર્ધારિત કરવામાં આવે છે. પરીક્ષા કોમ્યુટર આધ્યાત્મિક ટેસ્ટ ફોર્મેટનો ઉપયોગ કરીને સંચાલિત થાય છે. યુજીસી નેટ પરીક્ષા પેટર્ન અનુસાર પેપર-૧/પેપર-૨ આપવાના હોય છે. બંને પરીક્ષાઓમાં (ઉદ્દેશ્ય પ્રકારના બહુવિધ પસંદગીના પ્રશ્નો (MCQ) હોય છે. અને બંને પપરો માટે પરીક્ષાઓનો કુલ સમય તુ કલાક જેટલો હોય છે.પેપર-૧/૨ વચ્ચે કોઈ વિરામ હોતો નથી. તાજેતરની યુજીસી નેટ પરીક્ષા પેટર્ન મુજબ બંને પેપર માત્ર હિન્દી અને અંગ્રેજી ભાષામાં જ ઉપલબ્ધ છે. જ્યારે ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા લેવાતી પરીક્ષામાં ગુજરાતી અને અંગ્રેજી ભાષામાં પેપર લેવામાં આવે છે. પેપર-૧ સામાન્ય યોગ્યતા કસોટી જેમાં અંગ્રેજી, તર્ક અને ગણિતના પ્રશ્નોનો સમાવેશ થાય છે. સાથે સાથે પર્યાવરણ, રીસર્ચ, ટીચીંગ એપ્ટીટ્યુડ જેવા દસ વિષયોનો સમાવેશ કરાયેલો છે. જ્યારે પેપર-૨ ઉમેદવારોએ તેમણે કરેલ માસ્ટર ડિગ્રીના આધારે વિષય પસંદ કરવાનો હોય છે. જેના દસ જેટલા ટોપીક હોય છે. આમ કુલ ૧૫૦ MCQ પૂછવામાં આવે છે. જેના ૩૦૦ માર્ક્સ થાય છે. આ પરીક્ષામાં કોઈ નેગેટિવ માર્ક્સ હોતું નથી.

યુપીએસસી લેક્ચરર, જીપીએસસી લેક્ચરર અને અધ્યાપક સહાયક દ્વારા પણ સમયાંતરે જગ્યા બહાર પાડવામાં આવે છે. આ જગ્યામાં તમારા માસ્ટર ડિગ્રીના વિષય અનુસાર અરજી કરી શકો છો. યુપીએસસી અને જીપીએસસી અધ્યાપકમાં તમે પ્રિલિમ પરીક્ષા અને ઈન્ટરવ્યૂ આપી, મેરિટમાં આવી નોકરી મેળવી શકો છો. અને અધ્યાપક સહાયકમાં બેચલર ડિગ્રી, માસ્ટર ડિગ્રી, યુજીસી-નેટ, જીસેટ-નેટ, પીએચ.ડી. સંશોધન કાર્ય, અનુભવ (અગાઉના અધ્યાપક તરીકેનો) ના આધારે તમારું મેરિટ બને છે. અને જગ્યા અનુસાર અંદાજિત છ

ગણા ઉમેદવારોને ઈન્ટરવ્યૂ માટે બોલાવવામાં આવે છે. અને તેમાંથી ફાઈનલ મેરિટ દ્વારા ઉમેદવારની પસંદગી કરવામાં આવે છે. અધ્યાપક સહાયકમાં પાંચ વર્ષનો પ્રોબેશન પીરિયડ હોય છે અને ત્યારબાદ પરમેનાન્ટ થવાય છે.

આમ આટલા રસ્તા થઈ તમે સરકારી કે પ્રાઈવેટ યુનિવર્સિટી/કોલેજમાં અધ્યાપક બની શકો છો.

હવે વાત કરીએ યુજીસી-નેટ અને જીસેટની પરીક્ષા કેવી રીતે પાસ કરવી ? (સ્ટ્રેટેજ)

મૂંજવણી-૧ તૈયારી કેવી રીતે કરવી ?

- યુજીસી-નેટ અને જીસેટ બંનેનો સિલેબસ સરખો જ છે. બંનેની અલગથી તૈયારી કરવાની જરૂર નથી. એક જ તૈયારીથી બંને પરીક્ષા પાસ કરી શકાશે. અને આ પરીક્ષામાં નેગેટિવ માર્ક્સ હોતા નથી.
- જૂના બધા પેપર શાંતિથી જોઈ લો સાથે સાથે તમારી કેટેગરી અનુસાર કેટલું મેરિટ અગાઉની પરીક્ષામાં રહ્યું હતું. તે અનુસાર, તે મેરિટ કરતા ૧૦-૧૫ માર્ક્સ વધારાનો ટાર્ગેટ રાખી તૈયારી કરો.

મૂંજવણી-૨ તૈયારી ક્યાંથી કરવી ?

- બધા જ વર્ષના જૂના પેપરથી શરૂઆત કરો, અને એનાલાઇઝ કરો સાથે અન્ય રાજ્યના જૂના પેપરને પણ ડાઉનલોડ કરી તેને એનાલાઇઝ કરો તથા સોલ્વ કરો.
- Important factsને અલગથી તમારી નોટબુકમાં નોંધી લો. અવાર-નવાર તેનું રિવિઝન (પુનરાવર્તન) કરો.
- તમારા વિષયના પુસ્તકોની સાથે-સાથે મહત્વની યુટ્યુબ ચેનલ, ઓનલાઇન માધ્યમોનો ખાસ ઉપયોગ કરો.
- ખાસ તો તમારા પોતાની facts (Date, Place, Event, Person, Name etc.) ને અલગ નોટબુકમાં નોંધતા જાવ.

- આ પરીક્ષામાં મોટેભાગે fact based પ્રશ્નો વધારે પૂછાય છે. તો concept ની સાથે fact પર પણ વધારે ધ્યાન આપો.

મૂંજવણા-૫ ક્યા મટીરિયલનો ઉપયોગ કરવો ?

- ગુજરાતના વિદ્યાર્થીઓને સૌથી વધુ મૂંજવતો પ્રશ્ન આ છે.
- બંને પરીક્ષાનો સિલેબસ સમાન હોવાથી જો તમે અંગ્રેજમાં તૈયારી કરશો તો વધુ લાભદાયી નીવડશે, કેમ કે તેનાથી તમે NET/JRFમાં પણ પાસ થશો અને પીએચ.ડી.માં અને આગળની અધ્યાપકની નોકરીમાં સરળતા રહેશે.
- માત્ર કોઈ એક કે બે પુસ્તકો ઉપર નિભર ના રહો, પણ અલગ-અલગ જગ્યાઓથી વાંચી પોતાની જ નોટ બનાવો અને તેને વધારે માહિતી-સભર કરી તેનું વારંવાર રિવિઝન કરો.

મૂંજવણા-૬ નોટ્સ કેવી રીતે બનાવવી ?

- નોટ્સ બનાવતી વખતે ધ્યાનમાં રાખો કે પુસ્તકનું બધું નોટ્સમાં ઉતારવાની જરૂર નથી માત્ર બહુ અગત્યના અને યાદ ના રહે તેવા Facts જ નોટમાં લખો. કે જેથી કરીને સમય સાથે તેનું રિવિઝન કરી શકાય.

મૂંજવણા-૭ Facts કે Concepts ?

શેમાં વધુ ધ્યાન આપવું ?

- અત્યાર સુધીના પેપર જોતાં માલૂમ પડે કે નેટ/ જસેટના પેપરમાં Factવાળા પ્રશ્નો અંદાજિત ૪૫-૫૫% આસપાસ હોય છે તો Fact ઉપર વધારે ધ્યાન આપવું હિતાવહ છે. કારણ કે

Concept વાળા MCQમાં એલિમિનેશન પ્રક્રિયાથી તમે સાચા જવાબ તરફ સરળતાથી પહોંચી શકશો.

મૂંજવણા-૮ પેપર-૧ અને પેપર-૨ માંથી કેટલા વિષયો તૈયાર કરવા ?

- તૈયારી તો બધા વિષયની કરવાની હોય, પરંતુ જો ખાસ સ્ટ્રેટેજ બનાવવી હોય તો, તમને વધારે પસંદ હોય તેવા બંને પેપરમાંથી ૭-૭ વિષયો તો અવશ્ય ૧૦૦% કરવા અને બાકીના ૩-૩ વિષયોને ૬૦-૭૦% જેટલા તૈયાર કર્યા હશે તો મેરિટમાં આવવાની શક્યતા વધી જશે.

મૂંજવણા-૯ પ્રેક્ટિસ ક્યાંથી કરવી ?

- પ્રેક્ટિસ કરવા માટે સૌથી અગત્યનું રિસોર્સ એ છે કે તમે અલગ-અલગ રાજ્યના SETના પેપર ડાઉનલોડ કરો અને તેને સોલ્ફ કરો. સાથે વિવિધ યુનિવર્સિટી દ્વારા લેવામાં આવેલ પીએચ.ડી.ના એન્ટ્રેસ પેપર સોલ્ફ કરો. તે જ સૌથી મહત્વના પ્લેટફોર્મ તરીકે સાબિત થશે.

નોંધ : ખાસ ધ્યાન રાખવું કે પેપરમાં નેગેટિવ માર્ક્સ નથી તો તે કલાકમાં ૧૫૦ MCQ પૂરા કરવાનાં જ, કોઈ MCQ બાકી ના રહી જાય તેની પૂરતી તકેદારી રાખવી. પરીક્ષા પહેલાં, પ્રેક્ટિસ કરીને પેપર સોલ્ફ કરવાની સ્પીડ વધારી દેવી.

Asst. Professor of Politics and
International Relations

ILSASS College
Coordinator of H.M.Patel Career
Development Centre, CVM University

**સારી વ્યક્તિ એ નથી કે જે સારું બોલે છે,
સારી વ્યક્તિ એ છે જે સત્યને સત્ય અને અસત્યને અસત્ય કહે છે.**

સારા દેખાવું સહેલું છે પણ સારા બનવું કઠીન છે.

॥ અવલોકન ॥

એક વરસાદી રાત્રિની રહસ્યમય ઘટના : ગ્રહણરાત્રિ

પ્રવીષાભાઈ ભીખાભાઈ વજીર

વીસમી સદીમાં ઇંડા દાયકામાં જેમનું નામ ગુજરાતી સાહિત્યમાં ભાષાકર્મ અને ઘટના તિરોધાનને આગળ કરનાર આધુનિકમાં હતું તેવા લેખક શ્રી મોહમ્મદ માંકડનો જન્મ ૧૩ ફેબ્રુઆરી ૧૯૨૮ ના રોજ પાળિયાદમાં થયો હતો. તેમણે પહેલાં શિક્ષકની નોકરી પછી લેખનને વ્યવસાય તરીકે અપનાવ્યો હતો. મોહમ્મદ માંકડ પાસેથી ઉપ જેટલી નવલકથાઓ મળી છે. તે માંકડની લેખિનીની અસીમ શ્રદ્ધાનું કલાત્મક આલેખન છે. એક જગ્યાએ એમણે કહ્યું છે કે તેમને ગાયક થવું હતું, પણ સંજોગોએ તેમને લેખક બનાવ્યા છે. તેમની નવલકથાઓમાં કેન્દ્રસ્થાને માણસ, માણસના મનની મનોસ્થિતિ, આંતરમનની ગતિ-વિધિઓનું આલેખન જોવા મળે છે. સંધર્ષ, સત્તા, સંપત્તિ વગેરેના આવિર્ભાવોને કથાવસ્તુમાં ખપમાં લીધા છે.

ગ્રહણરાત્રિઃ એક રહસ્યમય ઘટના

શીર્ષક જ સૂચવે છે કે ગ્રહણ એટલે તમે સાંભળ્યું જ હશે કે સૂર્યગ્રહણ અને ચંદ્રગ્રહણ. દિવસે થાય તે સૂર્યગ્રહણ અને રાત્રે થાય તે ચંદ્રગ્રહણ. અહીં એ તો સ્પષ્ટ છે કે ગ્રહણ એ રાત્રિનું છે. જે રીતે ખગોળીય ઘટના પ્રમાણે પૃથ્વી ચંદ્ર અને સૂર્ય વચ્ચે આવે ત્યારે ચંદ્રગ્રહણ થાય છે. કંઈક આવું જ એક રાત્રિએ કિશનના અસ્તિત્વની આડે આવી જાય છે. કિશન નંદલાલનું ગોળી મારી ખૂન કરે છે. આ નવલકથા મોહમ્મદ માંકડની આધુનિક યુગને ઉજાગર કરતી અને ગામડાના ચિત્રને રજૂ કરતી નવલકથા છે. ગાંધીયુગ પછીના ગામડાને અહીં ઉજાગર કર્યું છે.

‘જર, જમીન અને જોરુ એ ત્રણ કણ્ઠયાના છોરુ’ ઉક્તિને સાર્થક કરતી આ નવલકથા છે. નાયક કિશનના હદ્યમાં એકબાજુ પ્રેમ તો બીજી બાજુ વેર

છે. આ બને વચ્ચે નાયક જગ્યા કરે છે. આ જૂરાપે તેમને શાંતિથી જીવવા દીધો નથી. સ્થાનકપુર કાઠી દરબારના ગામમાં નંદલાલ નામનો એક બ્રાહ્મણ, ભલભલાં કાઠીઓને એ ધૂળ ચાટતા કરી દે એવો ભડ હતો. નંદલાલ આજુબાજુના વિસ્તારમાં ‘નંદલાલ બંકડો’ તરીકે ઓળખાતો હતો. કારણ કે તેને કોઈ મારી શક્તિ ન હતું. બુદ્ધિચાર્ય અને ખમીરવંતા આ યુવાનની ડોક્ટર સાથેની વાત સહનશીલતા દર્શાવે છે. “તમે જરાય થડક્યા વિના ગોળી કાઠી લ્યો. મને નશો આપવાની જરૂર નથી. મારા મૌંમાંથી ઊંહકારો નીકળે તો ખાસું મારજો.”

પોતાના સંતાન સાથે એને બનતું ન હતું. કારણ કે પોતાના ઘરમાં જ ગ્રહણ હતું. નંદલાલે પોતાને ત્યાં નોકર તરીકે કામ કરતા કિશનને એક દીકરાની જેમ રાખ્યો હતો. ભૌતિક સગવડોથી ભરપૂર નંદલાલના ઘરમાં સુખ નામે મીઠું હતું. પોતાનો નાનો પુત્ર મનસુખ બાયલો હતો. મનસુખની પત્ની પ્રભા જેવી સ્ત્રીઓ પણ સમાજમાં હોય છે જે પોતાના પત્નીને પરિવારથી અલગ થવા માટે ગમે તે કરાવે છે. અંતું તેમના ઘેર આવે છે. કારણ કે તેણે પ્રેમલઙ્ઘન કર્યા હતા તે મધુરી બીમાર રહેતી હોવાથી પૈસાની જરૂર હતી. નંદલાલને ઘણી સ્ત્રીઓ સાથે કૂણા સંબંધો હતા.

કિશન એ નંદલાલનો વિશ્વાસુ હોય છે. પણ બને છે એવું કે જીલુ ખાયરની રિવોલ્વર કિશન ચોરી લે છે. જેથી નંદલાલના ખૂનનો આરોપ જીલુ ખાયર પર આવે. એકવાર તે અણાતવશ થઈને આયોજન પ્રમાણે નંદલાલને ગોળી મારી દે છે. તેને નંદલાલનું ખૂન કરવાની ઈચ્છા નહોતી, તેમ છતાં એનાથી આ થઈ જાય છે. પરંતુ નવલકથામાં નવો જ વળાંક આવે છે. નંદલાલ ખૂન પહેલાં જ કેન્સરની બીમારીથી પીડાતો હતો અને એણે જીવનને સંકેલી લીધું હતું. નંદલાલ પોતે પત્રમાં પોતાના પાપનું પ્રાયશ્ચિત કરે છે અને લખે છે કે “આ દુનિયામાં મેં જાણી જોઈને કોઈનું બૂલું કર્યું નથી. સ્વભાવને લીધે ઘણીવાર અકડાઈ બતાવી છે, પણ સ્વભાવનું કોઈ ઓસર નથી. મારા ઉપર જેમણે ધા કરવા જેણે ઈચ્છા

કરી, એમના ઉપર મેં ઘા કર્યા છે અને સુલેહ કરવા આવ્યા એમની સાથે મેં સામે જોઈને સુલેહ કરી છે.” અહીં એમના આંતરમનનો ખ્યાલ કળી શકાય છે.

આખી નવલકથા નંદલાલની આસપાસ ગુંથાઈ છે, પરંતુ નવલકથાનો મુખ્ય રસ આપણને કિશનના પાત્રમાંથી મળે છે. કિશનનું પાત્ર વેર અને પ્રેમની ભિન્ન લાગણીઓમાં દૂબી ગયું છે. પોતાના પિતાનું વેર વાળે તો પોતાના પ્રેમને અન્યાય થાય અને પ્રેમને મહત્વ આપે તો પિતા પાસે પિતાની મરણ પથારીએ જે મનમાં ગાંઠ વાળેલી એ વેર ન લઈ શકવાનો અફસોસ રહી જાય. તેનું મૂળ નામ આમ તો મુકુન્દ છે, પણ સ્થાનકપુરમાં આવીને પોતાનું વેર વાળવા કિશન નામ ધારણ કરે છે. તે સ્વભાવે શાંત અને મૃદુભાષી તેમજ ઓછું બોલનાર પાત્ર છે. જ્યારે જગદીશનું પાત્ર ‘ખાલી ઘડા’ જેવું છે. પોતે વાત-વાતમાં જરૂરિયાત વગરની દલીલ કરે છે. નરેન્દ્ર જેવા હોશિયાર પાત્રો પણ કથામાં પોતાની સારી છાપ છોડી જાય તેવાં છે. જીલુ ખાચર જેવો કાઠી દરબાર હોવા છતા પણ ફોજદાર સામે પ્રૂસકે-પ્રૂસકે રેઢ છે, તો અહીં આપણને પોલીસની તાકાતનો પરચો પણ મળે છે.

રૂપા નંદલાલની પૌત્રી છે ને નાનપણથી મા-બાપ વગર ઉછરી છે. તેનો પ્રિયતમ પણ

દગાબાજ નીકળે છે. જે દાદાએ ઉછરી હતી, એનું આવું કમોત જો દઈને એના તમામ સહારા છીનવાઈ જતા હોય એવું લાગે છે. લેખકે મહેન્દ્રના શબ્દોમાં એક સરસ વાત અહીં રજૂ કરી છે. “પ્રેમ મૂળ વસ્તુ છે અને વેર તો માત્ર પડછાયો છે. ચંદ્ર ધંધીવાર પડછાયા નીચે આવી જાય છે, પરંતુ ગ્રહણ એ ચંદ્રની કાયમી સ્થિતિ નથી.” માણસના મનનું પણ એવું જ છે. કોઈવાર કદાચ એ ઓછાયાના અંધકારમાં ઉતાવળો થઈને કશુંક કરી બેસે તો જિંદગીભર એણે પસ્તાવું પડે છે.

આ નવલકથા ત૩૮ પૃષ્ઠમાં વહેચાયેલી છે. આ નવલકથામાં અનેક રહસ્યોની હારમાળા છે જે ભાવક-વાચકને જકડી રાખવામાં સફળ થઈ છે. આમ, સમગ્ર કથામાંથી પસાર થતાં સમયની એક ચોક્કસ પળની વેધક અણીને શબ્દબદ્ધ કરવાની સર્જકની શક્તિનો પરિચય આપણને જોવા મળે છે.

સંદર્ભ : ગ્રહણરાત્રિ - લેખક - મોહમ્મદ માંકડ
આવૃત્તિ-૧૯૭૧

આસિસ્ટન્ટ પ્રોફેસર
શ્રી કિશા આર્ટ્સ કોલેજ, લાખણી
મુ.પો. તા.લાખણી, જી.બનાસકાંઠા-૩૮૫૫૩૫
(મો) ૯૪૨૭૫૧૨૧૯૯

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

આઈસ્ટારની ઈકો કલબ દ્વારા વિશ્વ જલપ્લાવિત દિવસ અંતર્ગત ઓનલાઈન ક્વિઝ યોજાઈ : સમગ્ર વિશ્વમાં દર વર્ષે ૨ ફેબ્રુઆરી વિશ્વ જલપ્લાવિત દિવસ તરીકે ઉજવાય છે, જેનો મુખ્ય ઉદ્દેશ જલપ્લાવિત વિસ્તારોની જૈવિક તંત્રમાં ઉપયોગિતા, પોષણકરીમાં મહત્વ, પર્યાવરણનું સંરક્ષણ અને તેનું સંવર્ધન જેવા મહત્વનાં પરિબળો છે, જે સંદર્ભે ચાલુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત અને સીવીએમ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થા આઈસ્ટાર કોલેજની ઈકો કલબ દ્વારા વિશ્વ જલપ્લાવિત દિવસની ઉજવણીના ભાગરૂપે તાજેતરમાં ઓનલાઈન ક્વિઝનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેનો મૂળ હેતુ વિદ્યાર્થીઓમાં જલપ્લાવિત વિસ્તારોનું મહત્વ, સકારાત્મક પરિબળો, જલપ્લાવિત વિસ્તારોની જગતવણી, કુદરતી ઓતોનોનું સંરક્ષણ, જલપ્લાવિત સૂચિનું સંવર્ધન, પાણીના વિસ્તારોની વિવિધતા વગેરે જેવાં જ્ઞાનસભર પાસાંઓ વિશે જગૃતિ ફેલાવવાનો હતો. તા. ૨ ફેબ્રુઆરીના રોજ યોજાયેલી આ ક્વિઝમાં આઈસ્ટાર સંસ્થાના ૨૨૪ વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લીધો હતો, જેમાં ઈન્ડસ્ટ્રીયલ કેમેસ્ટ્રી ડિપાર્ટમેન્ટના રાજ ઠાકોર પ્રથમ કમાંકે, જીગર પરમાર દ્વિતીય સ્થાને અને તરુણ પટેલ તૃતીય કમાંકે રહ્યા હતા. આ ઓનલાઈન ક્વિઝના સફળ આયોજન બદલ આઈસ્ટાર સંસ્થાના ડાયરેક્ટર ડૉ. કિરીટ પટેલ અને કોલેજ સંયોજક ડૉ.જીગર પટેલે ઈકો કલબના કો.ઓર્ડિનેટર ડૉ. હિરેન સોની, ડૉ.મંદાર કાર્વે, ડૉ. ધૂતિ પટેલ, બેજુ વર્ગાસ અને સૌ પ્રતિસ્પદ્ધ વિદ્યાર્થીઓને હાર્દિક શુભેચ્છાઓ પાઠવી હતી.

॥ વ્યક્તિત્વ ॥

ઉત્સવધેલો માણસ શ્રી હરીશ પટેલ

પ્રીતમ લખલાણી

છેલ્લા બે કલાકથી ગૃહના ખૂણામાં એક ખુરશી પર બે પગ ચઢાવીને નિરાંતે સભાની કાર્યવાહી નિહાળી રહેલ એક ત્રીસ-બત્રીસ વર્ષના યુવાને ઊભા થઈ પોતાની અસલ સુરતી ભાષામાં પોતાનો અંગત અભિપ્રાય રજૂ કરતાં જણાવ્યું, “મિત્રો જો ભૂલથી આ નાના માણસથી કંઈ સાચું ખોટું બોલાઈ જાય તો, મહેરબાની કરીને માફ કરી દેજો.” પણી પોતાની ઓળખાણ આપતાં કહ્યું, “થોડા વખત પહેલાં હું ઓહાયોથી રોચેસ્ટરમાં સ્થાયી થયો છું. વ્યવસાયે હું એક નાની સરખી ત્રીસ રૂમની મોટેલ ચલાવું છું.” આતલું કહી તેણે ખોખારો ખાઈને પોતાના મનહંદયની પછેડી ખોલી વાતને આગળ દોહરાવી “છેલ્લા બે કલાકથી આ સર્વ મિત્રોને આપણાં બાળકોને ગુજરાતી ભાષા કઈ રીતે શીખવવી તે વિશેની ચર્ચા તમે હોંગેહોંશે અંગ્રેજમાં કરી તેનું મને આશ્રય થાય છે ! ખરેખર આ સભામાં કોઈ એકાદ ધોળિયો કે પછી આંકિકન અમેરિકન આ ઘડીએ અહીં હાજર નથી. આપણે ગુજરાતના અને ભારતના જુદા જુદા પ્રાંતમાંથી અમેરિકમાં સ્થાયી થયેલા સંપૂર્ણ ગુજરાતીઓ છીએ ! એમ છીતાં આપણે આપણી માતૃભાષા ગુજરાતીમાં બોલવાને બદલે આપણા પોયરા-પોયરીને ગુજરાતી ભાષા કઈ રીતે શીખવવી તે બાબતની ચર્ચા-વિચારણા આપણે કેટલા ગૌરવથી અંગ્રેજમાં કરી રહ્યા છીએ તેનું મને હૈયે અપાર દુઃખ થાય છે મારે મનની વ્યથા સાથે તમને કહેવું પડે છે. કે આપણે બાળકોને ગુજરાતી ભાષા શીખવીએ તે પહેલાં આપણે બધાએ ગુજરાતી ભાષા શીખવાની ખૂબ જ આવશ્યકતા છે એવું મને લાગે છે !”

જો તમારે આવું ખોટું-સાચું, ભાગ્યું-તૂટ્યું અંગ્રેજ બોલી, બાળકોને ગુજરાતી કઈ રીતે શીખવવું તે બાબતની ચર્ચા કરીને તમારે તમારો ખોટો સમય બગાડવો હોય તો તમે ખુશીથી બગાડો, મારી પાસે આ બાબત માટે બિલકુલ ફાલતું સમય નથી. હું તો

ચાલ્યો. તમને ગુજરાતીના વર્જ ખોલવા માટે મારા તરફથી જે કંઈ મદદની જરૂર હોય તો તમે મને ગમે ત્યારે ફોન કરીને ખુશી સાથે જણાવી શકો છો.

આ માતૃભાષાપ્રેમી, ખુશમિજાજ, ઉત્સાહ-પ્રેમી, યુવાન એ બીજું કોઈ નહીં પણ જેમને ફક્ત રોચેસ્ટર શહેરમાં વસતા ગુજરાતી પરિવારો જ નહીં પણ રોચેસ્ટર શહેરને પોતાનું વતન બનાવવા ભારતનાં જુદાં જુદાં રાજ્યોમાંથી આવેલા ભારતીયો, જેમને હરિના શ્રી હરિ “હરિકલ્પન” તરીકે ઓળખે છે તે નવસારી જિલ્લામાં આવેલા સાતમ ટોળી ગામના અસલ ખેડૂતપુત્ર ભાઈશ્રી, હરીશ નાથુભાઈ પટેલ.

સ્નેહભીના વરસતા વાદળ સમી ઝરમર ઝરમર વરસતી વહાલસોઈ નેહનિતરતી આંખ, વાને જરા શ્યામવર્ણના આ પટેલ યુવાનના માથે જગતરામ જોખીના બાળવાર્તાના બાળ નાયક અહુક્યા ને દુક્યાના જેવા એકમેકથી જુગલબંધી કરતા પવનમાં ફરફર ઊડતા એ ચાર વાળ. મલક મલક થતા હોઠો પર જીણું જીણું હસતી તલવાર કટ મૂછ. ઈશ્વરકૃપાથી ખાખેપીધે આ સુખી જીવ. તનથી જરા ભરાવદાર તો ખરો જ ! પણ આ પટેલમદ્દ જો હજારોના ટોળામાં ઊભા હોય તો ? તેની સુરતી બોલીને કારણે આપણા કાન દૂરથી પામી જાય કે ત્યાં આગળ હરીશ પટેલ ઊભા લાગે છે.

આ પટેલ માણસનું દિલ તો દિલાવર છે. તેમનું મનહંદય ખળખળ વહેતા ઝરણા સમું નિર્મળ છે. આ પ્રેમધેલો માણસ સંબંધ નામના ગણિતથી બહુ જ દૂર ભાગે છે. તેમને બાગાકાર અને બાદબાકીથી સખત ચીડ છે. તેમને મન મૈત્રી, ધનદોલતની હવેલીથી ઘણી ઊંચી છે. આ માણસે ખરેખર આખી જિંદગી મૈત્રી અને સંબંધ પાછળ ચંદનની જેમ ઘસાઈ જવામાં આનંદ માણયો છે. હદ્યમનથી જો આપણે હરીશ પટેલ વિશે ફક્ત બે શબ્દોમાં જ કહેવું હોય તો બસ આતલું જ કહી શકીએ કે, “આ પટેલ માણસ ગણિતના આઠના આંકડા જેવો નહીં પણ નવના આંકડા સમો સંપૂર્ણ છે.”

શ્રી જલારામ બાપામાં અપાર શ્રદ્ધા, ભક્તિ અને વિશ્વાસ ઘરાવતા આ પટેલે જીવનમાં રોટલા

અને ઓટલાને બહુ જ મહત્વપૂર્ણ સ્થાન આપ્યું છે. તેમના ઘરનો રોટલો અને ઓટલો બહુ જ મોટો છે. જો તમે અમેરિકા જેવા દેશમાં પણ તેના ઘરે ફોન કર્યા વગર દિવસે તો શું પણ કાળી રાતે જઈ ચઢો અને તેમના ઘરનો દરવાજો ખખડાવશો તો તમે એક બાબતનું આશ્રય અનુભવશો ! તેમના ઘરનો દરવાજો ખોલનાર હરીશ પટેલ કે કલ્યાનાબહેન નહીં પણ કોઈ મહેમાન જ હશે. તેમનું ઘર બારેમાસ મહેમાનોથી છલકે છે. તેમનું ઘર તો હિરિમાંડિર છે. તેમને મન દુઃખી માણસ તેમનો ઈશ્વર છે.

હરીશ પટેલ કોઈ એવી વ્યક્તિ નથી કે તેને કોઈ લોટરી લાગી હોય અને રાતોરાત ધનવાન થઈ ગયા હોય. આ પટેલે અમેરિકામાં પોતાને તેમજ પરિવારને સ્થાપિત કરવા રાતદિવસ લોહીપસીનો એક કરી એક સમૃદ્ધ સામ્રાજ્ય ઊભું કર્યું છે. આજે પણ મોટલમાં માણસો હાજર હોય કે ન હોય મોટલનું નાનું મોટું કામ ખંત પ્રેમથી વહેલી સવારથી મોડી સાંજ લગી કરતા હોય છે. આ માણસ જ્યારે પણ કોઈને મદદ કરે છે ત્યારે હંમેશાં એક વાતનો ઝ્યાલ અચૂક રાખે છે કે આપણે કોઈને જમણા હાથે કરેલ મદદની આપણા ડાબા હાથને પણ જાડા ન થવી જોઈએ. જ્યારે પણ તે પોતાના તરફથી કોઈ વ્યક્તિ કે સંસ્થાને મદદ કરે છે ત્યારે તેમના તરફથી એક શરત હોય છે કે તમે મારું કે મારા પરિવારના નામનો ક્યાંય ઉલ્લેખ ન કરવાના હો તો જ હું તમને મારું યોગદાન આપીશ.

એક જમાનામાં અમારા રોયેસ્ટર ગામમાં અઢળક ગુજરાતી પરિવારો હતા. સમય સંજોગને કારણે આજે અહીં બે-ચાર મોટી નામાંકિત કંપનીમાં વ્યવસાયની તક ઓછી થતાં દિવસે દિવસે ગુજરાતી પરિવારો ઓછા થતા ગયા, છતાં હરીશ પટેલ જેવા બે-ચાર સંસ્કૃતિક્રિય મિત્રોને કારણે આજે પણ વર્તમાનમાં અમારા ગામમાં સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો પહેલાંની જેમ જ ધમધોકાર થતા રહે છે. ખાસ કરીને જો અમારે ગુજરાતી કવિ સંમેલન કે કોઈ સાહિત્યનો કે પછી સુગમ સંગીતનો કાર્યક્રમ કરવો હોય અને જો હરીશ પટેલ તરફથી બસ એક વાર મને ‘હા’ નો

સંકેત મળી જાય પછી મારે આગળ-પાઇળનો કંઈ પણ વિચાર કર્યા વગર બેધડક કાર્યક્રમ કરી નાખવાનો ! સાથોસાથ હરીશ પટેલ કહેશે કે કવિ, હવે કોઈ ચિંતા કર્યા વગર કોઈ પાસે ડોલર માગવા ન જશો. મિત્રો, ડોલર તો આપવાના હશે તો જ આપશો, પણ તમને કારણ વગરની લાખ શિખામણ આપ્યા વગર નહીં રહે.”

૨૦૦૩ સપ્ટેમ્બર માસમાં ભારતથી કવિ ડૉ. સુરેશ દલાલ, શ્રી મહેશ દવે અને ઉત્પલ ભાયાણી કાવ્યવાચન તેમજ પુસ્તક પ્રદર્શન નિમિત્તે રોયેસ્ટર પધારેલ. એક સાંજે કાર્યક્રમ બાદ હરીશ પટેલે આ ત્રણે મહેમાન મિત્રો સાથે મને પણ તેમના ઘરે બીજા દિવસની બપોરે ભોજન માટે આમંત્રિત કરેલ.

ઈશ્વરની ઈચ્છા શી હશે ? તે તો ભલા ઈશ્વર સિવાય બીજું તો કોણ જાણી શકે ? હરીશ પટેલનાં ધર્મપત્ની કલ્યાનાબહેન સમી સાંજથી ઉત્સાહ સાથે અમારા માટે ભોજન બનાવવામાં ગુંથાયેલ હતાં. બીજા દિવસની બપોરે અમે ચાર જણા તેમને જણાવેલ સમય મુજબ તેમના ઘરે ભોજન માટે ગયા ત્યારે હરીશભાઈ અને કલ્યાનાબહેનને બહુ જ થાકેલા જોઈ સુરેશભાઈએ તેમને પૂછ્યું, “પટેલ, અત્યારે તમે કેમ બહુ જ થાકેલા લાગો છો ?” હરીશ પટેલે બહુ જ સંકોચ સાથે અમને જણાવ્યું કે, “ગઈ કાલે સાંજે તમારા કાર્યક્રમમાંથી ઘરે આવ્યો ત્યારે મારી નાની દીકરી ઉર્વિએ મને ફરિયાદ કરી કે તેડી, મને પેટમાં સખત દુઃખે છે. અમે જરાય સમય બગાડવા વિના તે જ ઘડીએ તેને હોસ્પિટલમાં લઈ ગયા. ડેક્ટરોએ નિદાન કરી અમને જણાવ્યું કે અમારે તાત્કાલિક સમય બગાડવા વિના હમણાં જે તેના એપેન્ડિક્સનું ઓપરેશન કરવું પડશે. ઉર્વિનું ઓપરેશન મોડી રાત્રે કરવું પડ્યું. અમારે બંનેએ આખી રાત હોસ્પિટલમાં તેની પાસે રહેવાનું થયું. આ કારણે જરા નિદર કે આરામ નહીં થયો હોવાથી ચહેરા પર સહેજ થાક વરતાય છે. બાકી ખાસ કંઈ વાત નથી.”

સુરેશભાઈએ એ જ વખતે હરીશ પટેલને કહ્યું “અરે ! પટેલ, આવું ઓચિંતુ બન્યું તો તમારે

અમને ઝોન કરીને જણાવી દેવું હતું. અમે સમજ શકીએ છીએ કે તમારી દીકરીની તબિયત ઓચિતી બગરી ગઈ અને તમારે હોસ્પિટલમાં દોડવું પડ્યું. ભોજન બહુ મહત્વનું ન હતું. દીકરીની તબિયતનું પહેલાં જોવાનું હોય. જો તમે આ કારણે ભોજન રદ કર્યું હોત તો અમને જરાય ખોદું ન લાગત !”

હરીશભાઈ, પોતાના અસલ મિજાજમાં બોલ્યા, કવિશ્રી, તમારો મારા પ્રત્યે જે આદર ભાવ છે તે બદલ હું તમારો આભાર વ્યક્ત કરું છું. અરે ભલા માણસ, આટલી નાની અમથી વાતથી આપણે ગભરાઈ જઈએ તો તે કેમ ચાલે ? સુખદુઃખ કંઈ આપણને એકને જ આવે છે એવું થોડું છે. તે તો હર કોઈને આવે છે. તેની એવી શી ચિંતા કરવાની ? પછી હસતાં હસતાં બંને પતિપત્ની બોલ્યા,’ અરે ! સુરેશભાઈ, તમારા જેવા મિત્રો કયાં રોજ અમારે ઘરે પદ્ધારે છે. અમારે તો ઈશ્વરનો આભાર માનવો

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થાઓ એન.વી.પાસ અને આઈસ્ટારના સંયુક્ત ઉપકરે ડિઝાઇન થિંકિંગ પર બુટ કેમ્પ યોજાયો :

ચારુતર વિદ્યામંડળ યુનિવર્સિટીના ઈનોવેશન અને સ્ટાર્ટઅપ સેલના નેજા હેઠળ સ્કુલન્ સ્ટાર્ટઅપ ઈનોવેશન પોલીસી અંતર્ગત વિદ્યાર્થીઓમાં ઈનોવેશનની ભાવના વિકસે તથા ડિઝાઇન થિંકિંગના માધ્યમથી તે એક સફળ વ્યાવસાયિક બને અને જોબ સીકરમાંથી જોબ ગિવર બને એ હેતુને અનુલક્ષીને આ બુટ કેમ્પનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. આ બુટ કેમ્પના ઉદ્ઘાટન પ્રસંગે એન. વી. પટેલ કોલેજ ઓફ પ્રોર એન્ડ એલાઈડ સાયન્સીસના આચાર્ય ડૉ. બાસુદેબ બક્ષી, એડીઆઈટી કોલેજના પ્રિન્સિપાલ તથા સીવીએમ યુચ્ચાઈએસ્સી એસએસાઈપીના યુનિવર્સિટી કોઓર્ડિનેટર વિશાળ સિંધ તથા આઈસ્ટાર સંસ્થાના ડાયરેક્ટર ડૉ. કિરીટ પટેલ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા અને વિદ્યાર્થીઓનું ઉત્સાહવર્ધન કર્યું હતું આ બુટ કેમ્પના સંચાલન માટે અમદાવાદથી મેનેજમેન્ટ એક્સપર્ટ અને એસોસિયેટ પ્રોફેસર ડૉ. રિદ્ધિ

જોઈએ કે તમારે પગલે અમારું ઘર આજે પાવન થઈ ગયું. તમારા આશીર્વાદ મારી દીકરી આજે સાંજે ઘરે પણ આવી જશે !”

હરીશ પટેલે રોચેસ્ટર ગામમાં મૈત્રીની એક લીલી વારી ઊભી કરી છે. રોચેસ્ટરનો ગુજરાતી માત્ર સમાજ જ નહીં પરંતુ દરેક ભારતીય તેમને મન તેમનો એક પરિવાર છે. જો હરીશ પટેલને કોઈ મિત્રના હુઃખ-દર્દની વાત ક્યાંકથી તેમના કાને પરી જાય તો આ માણસને મિત્ર આવીને તેમની પાસે તેમની વાત કરે તે પહેલાં તો આ બાબતની જાણ કોઈને કર્યા વગર મિત્રના હુઃખદર્દમાં મદદરૂપ થવા પહોંચી જશે.

C/o. નરેન્દ્ર ઘેડિયા
૧૩, વિનોદ પાર્ક સોસાયટી,
જશોદા ચોકડી, વટવા જીઆઈડીસી રોડ,
અમદાવાદ-૩૮૨૪૪૫

આંબાવાલેને મેન્ટર તરીકે આમંત્રિત કરવામાં આવ્યા હતા. ડૉ. રિદ્ધિએ વિવિધ દિશાંતો દ્વારા ઈનોવેશનની મૂળભૂત પ્રક્રિયા અને તેમાંથી બિજનેસ મોડલ કઈ રીતે વિકસી શકે તેના વિવિધ આયામોની વિદ્યાર્થીઓને સમજ આપી હતી. જ્યારે તેમના સહયોગી નૂપુર મેડમે પેઈન પોઈન્ટની ઓળખ દ્વારા સાચી દિશામાં ડિઝાઇન થિંકિંગ કરી સમાજલક્ષી કે ગ્રાહકલક્ષી ઈનોવેશન કઈ રીતે થઈ શકે તેની સમજણ આપી હતી. તફુપરાંત બિજનેસ મોડેલ કેન્વાસિંગના માધ્યમથી વિદ્યાર્થીઓને બિજનેસ મોડેલ તેવલપમેન્ટ વિશે ગ્રાયોગિક પ્રશિક્ષણ આપ્યું હતું જે અંતર્ગત ૧૫૮ જેટલા વિદ્યાર્થીઓએ તજજી સમક્ષ પોતાના બિજનેસ મોડલ રજૂ કર્યા હતા. આ સમગ્ર બુટ કેમ્પનું આયોજન એન.વી.પાસ કોલેજના એસએસાઈપી કોઓર્ડિનેટર ડૉ. ઉર્મિશ છાયા તથા આઈસ્ટાર કોલેજના એસએસાઈપી કોઓર્ડિનેટર ડૉ. હિમાંશુ કાપસે દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. જેમાં યુનિવર્સિટીના કલસ્ટર કોઓર્ડિનેટર ડૉ. કુંદનકુમાર મિશ્રા, આઈસ્ટારના પ્રાધ્યાપક ડૉ. હિરેન સોની તથા રિસર્ચ સ્કોલર આશીષ ભણ, અપૂર્વા કડિઅા તથા શ્રેયા પંડ્યાનો સહયોગ ગ્રામ થયો હતો.

॥ ઈતિહાસની આરસી ॥

દાંડીયાત્રાનો અહેવાલ

મિહિર એમ. વોરા

મિત્રો, ભારતની આજાદીનો અમૃત મહોત્સવ જ્યારે દેશમાં ઉજવાય છે ત્યારે ભારતની આજાદીના એક સુવર્ણ પ્રકરણની ચર્ચા જરૂરી છે અને તે છે ગાંધીજીની અહિસક લડત એટલે દાંડીયાત્રા. આના વિશે ઘણું બધું લખાયું છે. મેં વિવિધ સંદર્ભોનો ઉપયોગ કરીને માત્ર માહિતી આપવાનો પ્રયાસ કર્યો જેની નંદ્ધે લેવા વિનંતી છે. ૧૨ માર્ચ ૧૯૭૦ના રોજ મહાત્મા ગાંધીએ મીઠા પર ટેક્સ લગાવવાના અંગેજોના નિર્ણય સામે અમદાવાદના સાબરમતી આશ્રમથી મીઠાના સત્યાગ્રહની શરૂઆત કરી હતી જેને ૮૨ વર્ષ પૂરા થાય છે.

સવારે સાડા છ વાગે ૭૮ સત્યાગ્રહીઓ સાથે ગાંધીજીએ મીઠાના કાયદાને તોડવા માટે દાંડી તરફ કૂચનો આરંભ કર્યો હતો. દાંડીમાર્ઘના સત્યાગ્રહીઓએ ૧૨મી માર્ચની પહેલી સાંજ અસલાલીમાં ગાળી હતી. ત્રીજા દિવસે ગાંધીજીની સાથે બીજા બે સત્યાગ્રહીઓ પણ જોડાયા હતા. કુલ સંખ્યા ગાંધીજી સહિત ૮૧ સત્યાગ્રહીઓ સુધી પહોંચી હતી.

નવાગામ, માતર, નડિયાદ અને આંદના રસ્તે આ સંધ્યા પાંચ એપ્રિલે નવસારી થઈને દક્ષિણ ગુજરાતના દરિયાકિનારેના ગામ દાંડી પહોંચ્યો હતો. છઢી એપ્રિલે સવારે સાડા છ વાગે મહાત્મા ગાંધીએ દાંડીના દરિયાકાંઠે મીઠાના કાયદાનો ભંગ કર્યો હતો. આ એક એવો સમય હતો, જ્યારે દેશ આજાદી માટે લડી રહ્યો હતો. એકબાજુ ભગતસિંહ જેવા યુવા નેતાઓએ અંગેજોને પરેશાન કરી દીધા હતા. તો બીજુ બાજુ મહાત્મા ગાંધી અહિસત્ત્મક આંદોલન દ્વારા અંગેજોના મીઠાનો કાયદો તોડવા નીકળી પડ્યા.

૧૨ માર્ચ ૧૯૭૦ ના રોજ મહાત્મા ગાંધીએ મીઠા પર ટેક્સ લગાવવાના અંગેજોના નિર્ણય સામે અમદાવાદમાં સાબરમતી આશ્રમથી મીઠાના સત્યાગ્રહની શરૂઆત કરી. તે અંતર્ગત સમુદ્ર કિનારે

૨૮ | માર્ચ-૨૦૨૩ | વિ-વિદ્યાનગર ૬૧૭

વસેલા એક ગામ દાંડી સુધી ૨૪ દિવસની લાંબી યાત્રા કરવામાં આવી, જ્યાં પહોંચીને ગાંધીજીના નેતૃત્વમાં હજારો લોકોએ અંગેજોના મીઠાના કાયદાને તોડી નાખ્યો. આ એક અહિસત્ત્મક આંદોલન અને પદ્યાત્રા હતી. દેશની આજાદીના ઈતિહાસમાં દાંડી-યાત્રાનું વિશેષ મહત્વ છે.

દાંડીયાત્રા એટલે મીઠાના સત્યાગ્રહની શરૂઆત ૧૨ માર્ચ ૧૯૭૦ના રોજ થઈ હતી. મહાત્મા ગાંધીજીના નેતૃત્વમાં ૨૪ દિવસની આ અહિસા માર્ચ હ એપ્રિલે દાંડી પહોંચી અને અંગેજોના મીઠાના કાયદાને તોડી નાખ્યો. તે સમયે દેશમાં અંગેજોનું શાસન હતું. અને કોઈપણ ભારતીયને મીઠું એકહું કરવા કે વેચવા પર પ્રતિબંધ હતો. એટલું જ નહીં, ભારતીયોને મીઠું અંગેજો પાસેથી જ ખરીદવું પડતું હતું. મીઠું બનાવવાના મામલે અંગેજોની મોનોપોલી ચાલતી હતી અને તે મીઠા પર ભારે ટેક્સ વસૂલતા હતા. મીઠાનો સત્યાગ્રહ અંગેજોના અત્યાચાર સામે એક મોટી રેલી હતી.

દાંડીમાં સમુદ્ર કિનારે પહોંચીને મહાત્મા ગાંધીએ ગેરકાયદેસર રીતે મીઠું બનાવ્યું અને અંગેજોના મીઠાના કાયદાને તોડી નાખ્યો. આગળ ચાલીને આ એક મોટો મીઠાનો સત્યાગ્રહ બન્યો અને હજારો લોકોએ માત્ર મીઠું બનાવ્યું જ નહીં પરંતુ અંગેજોના કાયદાના લીરેલીરા ઊડાડતાં ગેરકાયદેસર મીઠાની ખરીદી પણ કરી.

મીઠાના સત્યાગ્રહની શરૂઆત લગભગ ૮૦ લોકોની સાથે થઈ હતી. જેમ-જેમ આ યાત્રા અમદાવાદથી દાંડી સુધી આગળ વધી, તેમ-તેમ ૩૮૦ કિલોમીટર લાંબી યાત્રામાં લોકો જોડાતા ગયા. દાંડી પહોંચ્યા ત્યારે આ અહિસક મીઠાના સત્યાગ્રહમાં ૫૦ હજારથી વધારે લોકો જોડાઈ ગયા હતા.

મીઠાનો સત્યાગ્રહ કોઈપણ જાતની હિંસા વિના આગળ વધ્યો અને શાલીનતાથી અંગેજોના એકતરફી કાયદાને તોડી નાખ્યો, તેની દુનિયાભરમાં ચર્ચા થવા લાગી. આ ઐતિહાસિક દાંડી માર્ચે અંગેજ શાસનને પ્રૂજાવીને રાખી દીધું હતું. મીઠાના સત્યાગ્રહે વર્તમાનપત્રોમાં પણ મોટું સ્થાન મેળવ્યું અને તેનાથી

ભારતના સ્વાધીનતા આંદોલનને નવી દિશા પણ મળી.

૧૧ માર્ચ ૧૯૩૦ ની સાંજે ગાંધીજીએ અમદાવાદના સાબરમતી હરિજન આશ્રમમાં હજારો લોકોની સભાને સત્યાગ્રહનો સંદેશો આપ્યો. ધરપકડ થાય તો પણ લોકોને મક્કમતાપૂર્વક અહિસ્ક રીતે અંગ્રેજ સરકાર સામે લડત આગળ વધારવા તેમણે અનુરોધ કર્યો. ગાંધીજીએ અમદાવાદના સાબરમતી હરિજન આશ્રમમાં એટલે કે હાલના ગાંધી આશ્રમથી ૧૨ માર્ચ, ૧૯૩૦ ના રોજ “વૈષ્ણવ જન તો તેને રે કહીએ, જે પીડ પરાઈ જાણે રે” ગવાયા બાદ પોતાના ૭૮ સત્યાગ્રહીઓ સાથે નવસારી જિલ્લાના દાંડી બંદરના દરિયાકિનારા સુધી પદ્યાત્રા યોજી, જે યાત્રા ઐતિહાસિક યાત્રા ‘દાંડીકૂચ’ના નામે ઓળખાઈ.

૨૮ માર્ચ, ૧૯૩૦ ના રોજ દાંડીયાત્રામાં ગાંધીજીએ પ્રતિશ્શા કરી કે, ‘હું કાગડા-કૂતરાના મોતે મરીશ, પરંતુ સ્વરાજ્ય મળે નહિ ત્યાં સુધી આશ્રમમાં પાછો નહિ ફરું.’ આ દાંડીયાત્રાનું અંતર અમદાવાદથી આશરે ૩૭૦ કિમી જેટલું હતું. દાંડીયાત્રા સમયે અસલાલી, બારેજા, નડિયાદ, આણંદ, બોરીયાવી, રાસ, જંબુસર, ભરુચ, સુરત, નવસારી જેવાં નાનાં-મોટા નગરોમાં સભાઓ યોજાઈ હતી.

લોકોને સવિનય કાનૂન ભંગ અને મીઠાના કાયદાનો ભંગ શા માટે કરવાનો તેની સાચી સમજ અપાઈ. દાંડીયાત્રા જે ગામોમાંથી પસાર થતી ત્યાં લોકો રસ્તાની સફાઈ કરતા, પાણી છાંટી તોરણો બાંધી શરણગારતા. દરેક ગામમાં ગાંધીજ સભા યોજ્ઞાને લોકોને જાગૃત કરતા. ગાંધીજ અને તેમના સાથીઓ ૨૪ દિવસની પદ્યાત્રા બાદ ૫ એપ્રિલ, ૧૯૩૦ ના દિવસે દાંડી પહોંચ્યા. ૬ એપ્રિલ, ૧૯૩૦ ના રોજ સૂર્યોદય સમયે ગાંધીજીએ દાંડીના દરિયાકિનારે અગરમાંથી મુઢી મીહું લઈ મીઠાના કાયદાનો ભંગ

કર્યો અને ધરપકડ વહેંચી લીધી. ગાંધીજીએ ગાંધીજીએ અવાજે જણાવ્યું: મૈને નમક કા કાનૂન તોડ દિયા ! ગાંધીજીએ ત્યાં ઉપસ્થિત જનતાને સંબોધતા કહ્યું કે ‘હું બ્રિટિશ સામ્રાજ્ય રૂપી ઈમારતના પાયામાં લૂણો લગાનું છું’ દાંડીકૂચે ભારતના લોકોમાં અપૂર્વ જાગૃતિ, અપાર શ્રદ્ધા, ચેતના અને એકતા જગાવવાનું અદ્ભુત કાર્ય કર્યું. સમગ્ર દેશમાં મીઠાના કાયદાના ભંગ કરવાના સત્યાગ્રહો થયા. શ્રી મહાદેવ દેસાઈએ દાંડીકૂચને ગૌતમ બુદ્ધના ‘મહાભિનિષ્ઠમણ’ સાથે સરખાવી.

ભારતની આજાદીમાં મહત્વનો ભાગ ભજવનાર આ દિવસ આજાદી તરફ પ્રયાણનો ખૂબ જ યાદગાર દિવસ છે. આમ તો ભારતના ઈતિહાસમાં રસ ધરાવતા દરેક વ્યક્તિને દાંડીકૂચ યાત્રા વિશે જ્યાલ તો હશે જ.

આધુનિક શિક્ષણમાં પણ આજે ભારત દેશની આજાદીમાં ફાળો આપનાર કાંતિકારીને, દાંડીકૂચ જેવા બનેલા અનેક પ્રસંગો વિશે ગુજરાત બોર્ડના વિદ્યાર્થીઓને અત્યાસ કરાવવામાં આવે છે. આવું જ એક પ્રકરણ કે જે ધોરણ-૭ સામાજિક વિજ્ઞાનમાં ભણાવવામાં આવે છે. દાંડીકૂચ દરમિયાન વિદેશી કાપડનો બહિજ્ઝાર, દાડુંબંધી, હિન્દુ-મુસ્લિમ એકતા, અરપૂર્ણતા નિવારણ વગેરે અનેક રચનાત્મક કાર્યક્રમોનું આયોજન કરાયું હતું. આમ તો આ એક ભારતની આજાદીનું ઐતિહાસિક પ્રકરણ છે. જે દરેક પેઢીએ જાણું જરૂરી છે.

સંદર્ભ : વિક્રિપોડ્યા અને વિવિધ અખબારી અહેવાલો અને વિવિધ લેખકના બ્લોગના વિચારો.

‘પરમેશ્વરી પ્લોટ-૧૬૫,
વિજયનગર એરિયા, હોસ્પિટલ રોડ,
‘ખાવડા મેસુબ ઘરની સામે,
ભુજ, કુચ્છ-૩૭૦૦૦૧, ગુજરાત

‘મારું જીવન એ જ મારો સંદેશ છે.’
જેની નિષ્ઠા સાચી છે એને પ્રભુ જ ઉગારી લે છે.

— મહાત્મા ગાંધીજ

॥ વિદ્યાવૃત્ત ॥

સીવીએમ યુનિ.ની ઘટક સંસ્થા એન.વી.પાસ. કોલેજની વિદ્યાર્થીની કુ. પૂર્વા ચારોલા રાજ્ય સ્તરની સ્પર્ધામાં વિજેતા :

તાજેતરમાં અપેરી ઈન્સ્ટિટ્યુટ (સરદાર પટેલ રિન્યુએબલ એનજી રિસર્ચ ઈન્સ્ટિટ્યુટ) દ્વારા “રિન્યુએબલ એનજી ટેકનોલોજી ફોર ગ્રીન ઈન્ડિયા” થીમ આધ્યારિત સ્ટેટ લેવલ પોસ્ટર કોમ્પિટિશન સ્પર્ધાનું આયોજન કરવામાં આવ્યું.

જેમાં રાજ્યની વિવિધ યુનિવર્સિટીઓમાંથી વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો હતો. સીવીએમ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થા એન.વી.પાસ. સાયન્સ કોલેજની પ્રથમ વર્ષ બી.એસ.સી.ની વિદ્યાર્થીની કુ.પૂર્વા ચારોલાએ “કાર્બન સિકવેસ્ટ્રેશન એન્ડ ઈટ્સ યુટિલાઈઝેશન એઝ ફ્યુઅલ” વિષય પર પોસ્ટર પ્રદર્શિત કર્યું હતું અને નિર્ણાયકો સમક્ષ ખૂબ સુંદર રજૂઆત કરી હતી. વર્તમાન સમયમાં જ્યારે કાર્બન વાયુનું પ્રમાણ વાતાવરણમાં વધી રહ્યું છે અને ગ્લોબલ વોર્મિંગ અને કલાઈમેટ ચેન્જ જેવી સમસ્યાઓ જાટિલ બનતી જાય છે ત્યારે વાતાવરણમાંના કાર્બનનો સંચય કરી તેનું થર્મોકિટલીસીસ જેવી પ્રક્રિયાથી મૂલ્યવાન હાઇડ્રોકાર્બન ફ્યુઅલમાં રૂપાંતર કરી ટ્રાન્સપોર્ટેશનમાં ઉપયોગ કરી શકાય છે અને આમ કલાયમેટ ચેન્જની સમસ્યાને નાથી શકાય છે. વિકસિત દેશોમાં સફળતાપૂર્વક તેનું અમલીકરણ થઈ રહ્યું છે.

આ રાજ્ય સ્તરની સ્પર્ધામાં એન.વી.પાસ. કોલેજની કુ.પૂર્વાએ દ્વિતીય સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું છે. બાયોલોજિકલ એન્ડ એન્વાર્નન્ટલ સાયન્સના ડેડ ડૉ. રીતા કુમાર તથા રિસર્ચ ફીલો રિયા શાહ અને નિરાલી ગોસ્વામીએ કુ. પૂર્વને સંપૂર્ણ તૈયારી માટે માર્ગદર્શન અને સહકાર પૂરા પાડ્યા હતા. આ પ્રસંગે કોલેજના પ્રિન્સિપાલ ડૉ. બાસુદેવ બક્ષીએ ડિપાર્ટમેન્ટની કામગીરીને બિરદાવી હતી અને તેમણે તથા પ્રાધ્યાપકગણે કુ.પૂર્વને અભિનંદન પાઠ્યા હતા.

એચ.એમ.પટેલ ઈન્સ્ટિટ્યુટ (બી.એડ.) માં ઉત્તરાયણની ઉજવણી સાથે ફન ફેરનું આયોજન :

એચ.એમ.પટેલ ઈન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ ઇન્જિનિયરિંગ એન્ડ રિસર્ચ (બી.એડ.) માં તા. ૧૩-૧-૨૦૨૩ ના રોજ ઉત્તરાયણ નિમિત્તે તાલીમાર્થાઓ દ્વારા ઉત્તરાયણની ઉજવણી હર્ષોલ્લાસપૂર્વક કરવામાં આવી હતી અને સાથોસાથ ફનફેરનું આયોજન સંસ્થાના વુમન સેલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમનું ઉદ્ઘાટન બી.જે.વી.એમ. કોલેજના આચાર્ય ડૉ. કેતકીબેન શેઠ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. સમગ્ર કાર્યક્રમ દરમિયાન સંસ્થાના કા.આચાર્ય ડૉ. મહુરબાઈ પરમારનું સતત માર્ગદર્શન રહ્યું હતું તેમજ સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન મેધાબેન પટેલ અને ડૉ. પરિંદાબેન દલવાડી દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. કાર્યક્રમમાં સંસ્થાના તાલીમાર્થાઓ દ્વારા ૧૦ થી વધુ વાનગીઓનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો હતો. કાર્યક્રમમાં સંસ્થાના સૌ કર્મચારીગણ, તાલીમાર્થાઓ, આસપાસની સંસ્થાના કર્મચારીગણ અને વિદ્યાર્થીઓએ પણ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગીદારી નોંધાવી હતી.

આઈસ્ટાર કોલેજના પર્યાવરણ વિભાગના વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા કૃષિ હવામાન વિભાગની મુલાકાત :

ચાલુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત અને સીવીએમ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થા આઈસ્ટારના પર્યાવરણ વિભાગ દ્વારા તા.૨૪ જાન્યુઆરીના રોજ આણંદ કૃષિ યુનિવર્સિટીના હવામાન વિભાગ ખાતે એક દિવસીય શૈક્ષણિક મુલાકાતનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આઈસ્ટાર સંસ્થાના પર્યાવરણ વિભાગના ડેડ ડૉ. ધૂતિ પટેલના નેતૃત્વ હેઠળ અને ફેફલી ડૉ. ધૂતિ પટેલના નેતૃત્વ હેઠળ પર્યાવરણ

વિભાગના અનુસ્નાતક કક્ષાના દ્વિતીય સેમેસ્ટરના વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લીધો હતો. આ મુલાકાત દરમ્યાન કૃષિ વિભાગના હેડ ડો. મનોજ લુણાગરિયા, ફેકલ્ટી ડો. બી.આઈ.કરાંડે તથા કૃષિ એકમના સમગ્ર સ્ટાફ સત્યોએ કૃષિ વિભાગની કામગીરી તેમજ હવામાન વિભાગને લગતા વિવિધ ઉપકરણો અને તકનીકો વિશે વિદ્યાર્થીઓને પૂરતું માર્ગદર્શન પૂરું પાડવું હતું. સૌ વિદ્યાર્થીઓએ વિવિધ યુનિટો જેવા કે માઈકોમીટ્યોરોલોજી, કલાઈર્-મેટોલોજી, બાયો મીટ્યોરોલોજીકલ ઈન્સ્ટ્રુમેન્ટેશન, હાઈડ્રોમીટ્યોરોલોજી, વેધર ફોરકસ્ટિંગ અને એગ્રોમેટ એકમોની મુલાકાત લીધી હતી. આ મુલાકાત દરમ્યાન પર્યાવરણ વિભાગના ફેકલ્ટી ડો. ધૂતિ પટેલે સૌ વિદ્યાર્થીઓને હવામાન વિભાગને લગતા વિવિધ ઉપકરણો અને તેની કામગીરી વિશે વિદ્યાર્થીઓને ઝીશોવટભરી માહિતી આપી હતી અને પર્યાવરણમાં તેનું મહત્વ સમજાવ્યું હતું. આ ઈન્ડસ્ટ્રીઅલ વિઝિટ દરમ્યાન કૃષિ હવામાન વિભાગ તરફથી પૂરતો સાથ અને સહકાર મળવા બદલ આઈસ્ટાર સંસ્થાના ડાયરેક્ટર ડો. કિરીટ પટેલ અને કોલેજ સંયોજક ડો. જીગર પટેલે કૃષિ યુનિવર્સિટીના સમગ્ર સ્ટાફનો આભાર વ્યક્ત કર્યો હતો. અને પર્યાવરણ વિભાગના ફેકલ્ટી તેમજ વિદ્યાર્થીઓને હાર્ડિક અભિનંદન પાઠવ્યા હતા.

નિલિની-કોલેજના ઈતિહાસ વિભાગ દ્વારા તજ્જ્વાન વ્યાખ્યાન યોજાયું :

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત નિલિની-અરવિંદ એન્ડ ટી.વી. પટેલ આઈસ કોલેજના ઈતિહાસ વિભાગ દ્વારા ‘આજાઈનો અમૃત મહોત્સવ’ વિષય ઉપર વ્યાખ્યાન યોજાયું હતું. કાર્યક્રમના અધ્યક્ષ સ્થાને કોલેજના આચાર્ય શ્રી ડો. બી. એમ. પરમાર, વક્તા, સરદાર પટેલ યુનિવર્સિટી, ઈતિહાસ વિભાગના અધ્યાપક ડો. વસંતભાઈ પટેલ, ઈતિહાસ વિભાગના અધ્યક્ષ ડો. વિપુલભાઈ પરમાર, મધ્યસ્થ સમિતિના ઉપપ્રમુખ ડો. એમ.એસ.પરમાર તથા અધ્યાપક ડો. વિનોદભાઈ મુજફરા ઉપસ્થિત રહ્યા હતા.

કાર્યક્રમમાં વિદ્યાર્થીઓ દ્વારા સમૂહપ્રાર્થના કરવામાં આવી. મહેમાનોનું સ્વાગત અને પરિચય ડો. વિપુલભાઈ પરમારે કર્યા હતા. અધ્યક્ષસ્થાનેથી બોલતા ડો. બી. એ. પરમારે જણાવ્યું હતું કે આજાઈના ત્યા વર્ષમાં શું આપણે ભારતીય તરીકેની નિષ્ઠા પ્રામાણિકતાથી નિભાવી છે કે કેમ તે આત્મ-નિરીક્ષણનો વિષય છે. ભારતે કેવો વિકાસ કર્યો, આજાઈ અપાવવામાં કાંતિકારીઓએ કેવા બલિદાન આપ્યા તે આપણે ભૂલવું ન જોઈએ.

કાર્યક્રમના વક્તા ડો. વસંતભાઈ પટેલ દ્વારા આજાઈના અમૃત મહોત્સવ વિષય ઉપર પ્રાચીન કાળથી ભારતની ભવ્યતા અને તેમણે કરેલો તેનો પ્રતિકાર, ભારતીય સંસ્કૃતિ, પરંપરા, વિજ્ઞાન અને ભારતને આજાઈ અપાવવામાં મહાન કાન્નિકારીઓ અને સત્યાગ્રહીઓનું અમૂલ્ય પ્રદાન રહ્યું છે. વિદ્યાર્થી તરીકે ભારત પ્રત્યે કેવી ફરજે અને જવાબદારીઓ હોવી જોઈએ તેની ઉદાહરણ સાથે રજૂઆત કરી હતી.

કાર્યક્રમનું સુચારુ સંચાલન ડો. વિનોદભાઈ મુજફરાએ કર્યું હતું તથા આભારદર્શન ડો. વિપુલભાઈ પરમારે કર્યું હતું.

શુભેચ્છા સમાર્ંબ અને ઈનામ વિતરણ યોજાયો:

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત હોમ સાયન્સ હાયર સેકન્ડરીમાં તા. ૧૦-૨-૨૦૨૩ ના રોજ શુભેચ્છા સમાર્ંબ અને ઈનામ વિતરણ કાર્યક્રમ કરવામાં આવ્યો હતો. જેમાં અધ્યક્ષ સ્થાને શ્રી રમેશભાઈ તલાટી સી.વી.એ.મ.માનદ્દ સહમંગીશ્રી, બ્રહ્માકુમારી જગૃતિબેન પ્રજાપતિ બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય મુખ્ય મહેમાન, શ્રી વિનોદિનીબેન પટેલ અને ભગીની સંસ્થાના આચાર્યશ્રીઓ અને ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. શ્રી રમેશભાઈ તલાટી સરે પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધન કર્યું હતું અને વિદ્યાર્થીઓને આશીર્વયન પાઠવ્યા હતાં. મુખ્ય મહેમાન બ્રહ્માકુમારી જગૃતિબેને પ્રાસંગિક ઉદ્ઘોધન અને આધુનિક સમયમાં વિદ્યાર્થી જીવન અંગેની ઊંડાશપૂર્વક સમજૂતી આપી હતી. આચાર્યશ્રી આશાબેન પટેલે શાંદ્રક સ્વાગત, મહેમાનોનો

પરિચય અને શાળાકીય અહેવાલ આખ્યો હતો. શિક્ષકા શ્રી ડોલીબેન મોહેએ ઈતર પ્રવૃત્તિનો અહેવાલ રજૂ કર્યો હતો. અને તેજસ્વી તારલાઓનું સન્માન કરવામાં આવ્યું હતું મહેમાન શ્રી વિનોદિનીબેન પટેલે ધો. ૧૨ની વિદ્યાર્થીનીઓએ બોર્ડ પરીક્ષા માટે શુભેચ્છા પાઠવી હતી. ફાઈન આર્ટ્સ ઈન્યાર્જ નયના શર્માએ ઋણ સ્વીકાર કર્યો હતો. સમગ્ર કાર્યક્રમનું સંચાલન પ્રોગ્રામ કો-ઓર્ડિનેટર નયના શર્માએ અને રાગિણી મોદી કર્યું હતું.

આઈસ્ટાર કોલેજના IQAC સેલ દ્વારા સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓ વિશે વેબિનાર :

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત અને સીવીએમ યુનિવર્સિટીની ઘટક સંસ્થા આઈસ્ટાર કોલેજના IQAC સેલ અને ઈન્સ્ટિટ્યુટ ફોર એડવાન્સ્ડ સ્ટડીज (IFAS) પુણેના સંયુક્ત ઉપક્રમે તા. ૪ ફેબ્રુઆરીના રોજ વિદ્યાર્થીઓની ઉજ્જવળ કારકિર્દી અને તેઓના જવલંત ભાવિષ્ય માટે અનુસ્નાતક અભ્યાસક્રમ બાદ યોજાનારી સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓ અને તેની સાર્થક તૈયારીઓ કેવી રીતે કરવી તે વિષય પર વેબિનાર યોજાયો હતો. જેમાં મુક્ત વક્તા IFASના શ્રી સુનિલ જોધીએ વિદ્યાર્થીઓને નેટ, સેટ, સ્લેટ, જીપીએસસી, ગેટ વગેરે જેવી સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓ અને તેની તૈયારીઓ વિશે ચિત્તાર આય્યો હતો. આ કારકિર્દીલક્ષી કાર્યક્રમમાં આશરે ૧૦૦ જેટલા વિદ્યાર્થીઓએ ઉત્સાહપૂર્વક ભાગ લીધો હતો. વધુમાં, શ્રી સુનિલ જોધીએ મુખ્ય વક્તવ્યમાં અનુસ્નાતક કક્ષાએ લેવાનારી વિવિધ પ્રકારની સરકારી, અર્ધસરકારી અને સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓની તૈયારી, અભ્યાસક્રમ, તબક્કાવાર આયોજન અને ચીવટભર્યો અભ્યાસ જેવા મહત્વના પાસાઓ વિશે વિદ્યાર્થીઓને માહિતી આપી હતી. તેઓએ વિદ્યાર્થીઓને આ પ્રકારની સ્પર્ધાત્મક પરીક્ષાઓમાં ઉચ્ચ પરિણામ પ્રાપ્ત કરવા માટે સહફળતાલક્ષી પ્રયાણ, અનોખો અભિગમ અને સુવ્યવસ્થિત જીવન પ્રણાલી અપનાવવા પર પણ ભાર મૂક્યો હતો. સમગ્ર વેબિનારનું સંચાલન આઈસ્ટારના IQAC સેલના કોઓર્ડિનેટર ડૉ. હિમાંશુ કાપસેએ કર્યું હતું.

વિદ્યાર્થીઓને તેઓની શૈક્ષણિક કારકિર્દીમાં અતિ ઉપયોગી એવા કારકિર્દી માર્ગદર્શન વેબિનારના સફળ આયોજન બદલ આઈસ્ટાર સંસ્થાના ડાયરેક્ટર ડૉ. કિરીટ પટેલ અને કોલેજ સંચોજક ડૉ. જગર પટેલે ડૉ. હિમાંશુ કાપસેને અને વેબિનારમાં ભાગ વેનાર સૌ વિદ્યાર્થીઓને હાર્ટિક શુભેચ્છાઓ પાઠવી હતી.

બિ-વિદ્યાનગર | માસિક અંગેનું માહિતીપત્રક ફોર્મ-૪ (નિયમ-૮ મુજબ)

CVMUની ADIT કોલેજમાં AICTE-ATAL આયોજિત “ગ્રીન ટેકનોલોજી : ઇનોવેશન એન્ડ ચેલેન્જીસ” ફેફલ્ટીફેવલોપમેન્ટ પ્રોગ્રામ યોજાયો : (વધુ વિગતો – પેજ નં. ૧૩ ઉપર)

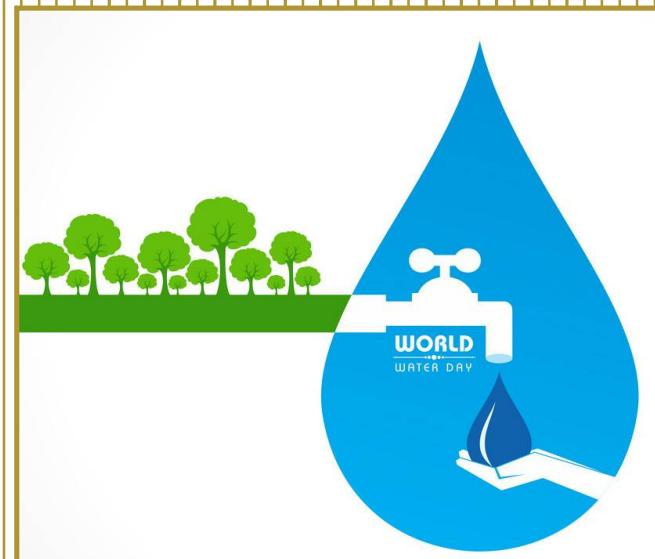

ચારુતર વિદ્યામંડળ સંચાલિત હોમ સાયન્સ હાયર સેકન્ડરીમાં તા. ૧૦-૨-૨૦૨૩ ના રોજ શુભેચ્છા સમારૂંભ અને ઇનામ વિતરણ કાર્યક્રમ કરવામાં આવ્યો હતો. જેમાં અધ્યક્ષસ્થાને શ્રી રમેશભાઈ તલાટી સી.વી.એમ.માનદ્દ સહમંત્રીશ્રી, બ્રહ્માકુમારી જાગૃતિબેન પ્રજાપતિ બ્રહ્માકુમારી ઈશ્વરીય વિશ્વવિદ્યાલય મુખ્ય મહેમાન, શ્રી વિનોદિનીબેન પટેલ અને ભગિની સંસ્થાના આચાર્યશ્રીઓ ઉપસ્થિત રહ્યા હતા. શ્રી રમેશભાઈ તલાટી સરે અને મુખ્ય મહેમાન બ્રહ્માકુમારી જાગૃતિબેને માસંગિક ઉદ્ભોધન કર્યું હતું.

BOOK POST
March 2023

V-Vidyanagar 25 (3)
Published on 04/03/2023
No. of Pages 36 Including Cover
ISSN 0976 – 9609 V-Vidyanagar

Postal Regd. No. AND/318/2021-23
RNI Regd. No. Guj/2009-11/5433
Posted at Vallabh Vidyanagar on
5th of Every Month

World Water Day is an annual United Nations observance day held on 22 March that highlights the importance of fresh water. The day is used to advocate for the sustainable management of freshwater resources.

(Source: google)

Editor : Dr. Urvish Chhaya

If undelivered, return to

Dr. S.G. Patel, Hon. Secretary, Charutar Vidya Mandal,
Vallabh Vidyanagar 388120, Gujarat (INDIA)

(Printed, Published and Owned by Charutar Vidya Mandal, Vallabh Vidyanagar)